

กระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วน
ตำบลบาโง๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา

อาจารย์ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อารีฟ มะเกะ

โดย

นางสาวอารยา เจ๊ะโวะ
นางสาวอนีตา ตาวัน
นางสาวซูรียานา หารง

หัวข้อพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชาวิจัยทางรัฐศาสตร์และ
กฎหมายมหาชน

หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาการปกครองและกฎหมายมหาชน
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

หัวข้อพิเศษ : กระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา

Participation process in youth development, case study of Baro Subdistrict Administrative Organization, Yaha District, Yala Province

ชื่อผู้วิจัย : อารยา เจ๊ะโวะ, อาনীตา ตาวัน, ซูรียานา หารง

หลักสูตร : การปกครองและกฎหมายมหาชน

สาขา : มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ปีการศึกษา : 2567

อาจารย์ที่ปรึกษาหัวข้อพิเศษ

.....

(อาจารย์อารีฟ มะเกะ)

อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาวิจัยทางรัฐศาสตร์และกฎหมายมหาชน อนุมัติให้การศึกษาค้นคว้าหัวข้อพิเศษฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการสอนปฏิบัติสำเร็จของรายวิชานี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิรุสรา มินทรศักดิ์)

.....

ประธานหลักสูตรรัฐศาสตร์บัณฑิต

วัน.....เดือน.....พ.ศ.....

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง กระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน กรณี ศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาเยาวชนในพื้นที่ และกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลหลักได้แก่ 1) นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ จำนวน 1 คน 2) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ จำนวน 1 คน 3)เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน จำนวน 1 คน 4) ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 3 คน 5)สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ จำนวน 1 คน 6)ผู้นำศาสนา จำนวน 1 คน 7)แกนนำและกลุ่มเยาวชน จำนวน 2 คน รวมทั้งหมด 10 คนและการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือแบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้างและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบแบบสามเส้า เพื่อหาความน่าเชื่อถือของข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่า สภาพปัญหาเยาวชนในพื้นที่ตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1) ปัญหาด้านสังคม และ2) ปัญหาด้านเศรษฐกิจ เป็นต้น ซึ่งในด้านสังคมพบว่าเยาวชนมีปัญหา 3 เรื่อง ได้แก่ 1) ปัญหายาเสพติด 2) ปัญหาครอบครัวและ 3)ปัญหาการศึกษา ส่วนในด้านเศรษฐกิจพบว่าเยาวชนมีปัญหา 2 เรื่อง ประกอบด้วย 1) ปัญหาเกี่ยวกับรายได้ และ 2) ปัญหาการว่างงาน อีกทั้งผลการศึกษการศึกษายังได้ชี้ให้เห็นว่ากระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา มี 5 กระบวนการ ประกอบด้วย กระบวนการที่ 1 การค้นหาปัญหา การค้นหาโดยมีองค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา ได้จัดเวทีประชาคมเพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชนได้เสนอปัญหาด้วยตนเอง ทางองค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา เองก็มีการแบ่งกลุ่มเพื่อให้เยาวชนได้เสนอปัญหาของแต่ละหมู่บ้าน ทางองค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา ก็ได้นำปัญหาเหล่านั้นลงมาบรรจุลงในแผน กระบวนการที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหาเป็นการวิเคราะห์โดยรวมของปัญหาจะต้องเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาว่ามีปัญหา ซึ่งจะต้องสำรวจและจัดลำดับความสำคัญของปัญหา กระบวนการที่ 3 การวางแผน ในการวางแผนเริ่มตั้งแต่การเรียกประชุม เปิดโอกาสให้เยาวชนได้ร่วมคิด ร่วมเสนอความคิดเห็น กระบวนการที่ 4 การพิจารณาตัดสินใจแก้ปัญหา มีการจัดกิจกรรมกีฬาต้านยาเสพติด เพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้นในพื้นที่ มีตัวแทนของเยาวชนแต่ละหมู่บ้านมาปรึกษาหารือร่วมกัน เพื่อเปิดโอกาสในการเสนอความคิดเห็น กระบวนการที่ 5 การร่วมปฏิบัติ หรือ การร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ ได้มีการร่วมปฏิบัติการจัดโครงการต่างๆเพื่อแก้ไข้ปัญหา หลังจากจัดกิจกรรมเสร็จแล้วมีการจัดประเมินโครงการทุกครั้งที่ได้จัดทำจากผู้เข้าร่วมกิจกรรม โดยการแบบสอบถามหรือผ่านลิงค์หน้างาน

คำสำคัญ : เยาวชน, กระบวนการมีส่วนร่วม

ABSTRACT

Research study on Participatory process in youth development, case study, Baroh Subdistrict Administrative Organization, Yaha District, Yala Province. The objective is to study the conditions of youth problems in the area and the process of participation in youth development in Baroh Subdistrict, Yaha District, Yala Province. Using qualitative research methods The main informants are: 1) Chief of Baro Subdistrict Administrative Organization, 1 person. 2) Permanent Secretary of Baro Subdistrict Administrative Organization, 1 person. 3) Administrative officer with expertise, 1 person. 4) Village headman, 3 people. 5) Member of the Baro Subdistrict Administrative Organization Council, 1 person. 6) Religious leader, 1 person. 7) Leader and youth group, 2 people, totaling 10 people. And to collect data this time, the researcher used a structured interview tool. and the obtained data were analyzed and compared in a triangular way To find the reliability of the information

The results of the study found that the process of participation in youth development, case study, Baro Subdistrict Administrative Organization, Yaha District, Province, consists of 5 processes: 1) finding problems Search by Baro Subdistrict Administrative Organization, Yaha District, Yala Province A community forum was organized to give youth an opportunity to present their problems on their own. The Baro Subdistrict Administrative Organization, Yaha District, Yala Province, has divided groups for youth to present problems in each village. The Baro Subdistrict Administrative Organization, Yaha District, Yala Province, has brought those problems into the plan. 2) problem analysis is an overall analysis of the problem. Problems must be prioritized in order of importance. This must explore and prioritize problems 3) planning: Planning starts from calling a meeting. Give youth an opportunity to think together. Share your opinions This must explore and prioritize problems. 3) Planning: Planning starts from calling a meeting. Give youth an opportunity to think together. Share your opinions 4) consideration and decision to solve problems There are sports activities organized to fight drug addiction. To solve the drug problem that occurs in the area There were representatives of youth from each village to consult together. To provide an opportunity to express opinions 5) Joint action or joint responsibility in various matters. We have worked together to organize various projects to solve the problem. After the activity has been completed, there is an evaluation of every project that has been created from the activity participants. By questionnaire or through the link on the job page.

Keywords: Youth,Participation process

กิตติกรรมประกาศ

หัวข้อพิเศษฉบับสำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษา และ คณะกรรมการหัวข้อพิเศษที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไข ให้คำแนะนำ และติดตาม ความก้าวหน้า ในการทำหัวข้อพิเศษด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่งเสมอมา โดยเฉพาะผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิรุศรา มินทราศักดิ์ ที่ช่วยให้ คำแนะนำคำปรึกษา อบรมสั่งสอน ว่ากล่าวตักเตือน ให้ความ เมตตากับผู้วิจัยเหนือกว่าครูที่พึงมีให้ต่อศิษย์ โดยทั่วไป ซึ่งผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในการทำวิจัย ในครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์คมวิทย์ สุขเสนีย์ อาจารย์ประจำรายวิชาการวิจัยทางรัฐศาสตร์และ กฎหมาย มหาชน ที่ได้ให้ความรู้และคำแนะนำด้วยความเมตตาเสมอมา

ขอขอบคุณ นายมุตตาศา ยูโซ๊ะ นายชูไฮมี อีปง และนายลุตฟี อามีโดง ที่เสียสละเวลาให้ ความกรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย คณะผู้วิจัย ขอขอบคุณ กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนใน พื้นที่ตำบลบาโร๊ะ อำเภอะหา จังหวัดยะลา รวมถึงผู้นำในชุมชนตำบลบาโร๊ะ อำเภอะหา จังหวัดยะลา ประชาชนในพื้นที่ตำบลบาโร๊ะ อำเภอะหา จังหวัดยะลา, นายกองค้การบริหาร ตำบลบาโร๊ะ อำเภอะหา จังหวัดยะลา ที่ได้เสียสละเวลาในการ ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาวิจัยทำให้ งานวิจัยเรื่องนี้ประสบความสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณค่าอันพึงมีของรายงานหัวข้อพิเศษฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่มี ส่วนช่วยเหลือ และให้กำลังใจเป็นอย่างดี สุดท้ายขอมอบคุณงามความดีให้กับบุพการี ครอบครัวของ ผู้วิจัย ผู้ซึ่งให้โอกาสและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย เสมอมาตั้งแต่ต้นจนกระทั่งหัวข้อพิเศษฉบับนี้เสร็จ สมบูรณ์

คณะผู้วิจัย

ลำดับ	สารบัญ	หน้า
	-บทคัดย่อ(ไทย)	ก
	-บทคัดย่อ(อังกฤษ)	ข
	-กิตติกรรมประกาศ	ค
	-สารบัญ	ง
	-สารบัญต่อ	จ
	-สารบัญภาพ	ฉ
บทที่1	บทนำ	
	-ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
	-วัตถุประสงค์การวิจัย	2
	-ขอบเขตการวิจัย	2
	-ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
	-คำนิยามศัพท์เฉพาะ	2
บทที่2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
	แนวคิดเกี่ยวกับเยาวชน	3-4
	แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำ	4-6
	แนวคิดทฤษฎีการมีส่วนร่วม	6-10
	แนวคิดในการพัฒนา	10-12
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12-14
	กรอบแนวคิด	15
บทที่3	วิธีดำเนินการวิจัย	
	-ผู้ให้ข้อมูลหลัก	16
	-เครื่องมือที่ใช้และการสร้างเครื่องมือ	16
	-การเก็บรวบรวมข้อมูล	16—17
	-การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	17
	-ระยะเวลาของการวิจัย	17
บทที่4	ผลการวิจัย	
	วัตถุประสงค์ที่ 1 ศึกษาสภาพปัญหาของเยาวชนในพื้นที่	18-24
	วัตถุประสงค์ที่ 2 ศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน	24-31
บทที่5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
	-สรุป	32-33
	-อภิปรายผล	33
	-ข้อเสนอแนะ	34

-บรรณานุกรม	35
สารบัญ (ต่อ)	
-บุคลากรกรม	36
ภาคผนวก	
-ภาคผนวก ก	
(แบบสัมภาษณ์)	38-40
-ภาคผนวก ข	
(ภาพประกอบการลงพื้นที่เก็บข้อมูล)	41-43
-ประวัติผู้วิจัย	44-46

สารบัญภาพ

- ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด
- ภาพที่ ข. 1.สัมภาษณ์นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบาโง๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา
- ภาพที่ ข. 2.สัมภาษณ์ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบาโง๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา
- ภาพที่ ข. 3.สัมภาษณ์เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงานตำบลบาโง๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา
- ภาพที่ ข. 4.สัมภาษณ์ผู้ใหญ่บ้านตำบลบาโง๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา
- ภาพที่ ข. 5.สัมภาษณ์แกนนำและกลุ่มเยาวชนตำบลบาโง๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ปัจจุบันในยุคที่ผู้คนสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีอย่างง่ายดาย โดยเฉพาะสังคมออนไลน์ ทำให้เยาวชนส่วนใหญ่บริโภคผ่านสื่อสังคมออนไลน์โดยไม่สามารถวิเคราะห์หรือเข้าใจของปัญหานั้นๆ รวมทั้งวัฒนธรรมในยุคโลกาภิวัตน์ทำให้โครงสร้างของสังคมไทยอ่อนแอ ต้นทุนทางสังคม ศาสนา ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมไทยที่เป็นเอกลักษณ์แสดงให้เห็นถึงความเป็นตัวตนไทยถูกละเลยและถูกปฏิเสธจากเด็กและเยาวชน เด็กและเยาวชนจึงได้รับการหล่อหลอมจากบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ส่งผลให้เยาวชนมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนเสี่ยงต่อการทำผิด กฎหมายและศีลธรรมอันดีงาม มีค่านิยมที่ไม่เหมาะสม เยาวชนมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาชุมชน มีจิตสาธารณะเพื่อประโยชน์ส่วนร่วม ในช่วงเวลาที่กิจกรรมสาธารณประโยชน์ เยาวชนมีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย การมีส่วนร่วมเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้คนในชุมชนมีความสามัคคีและช่วยเหลือซึ่งกันและกันของเยาวชน ทั้งนี้การมีส่วนร่วมยังสามารถบ่งบอกได้ว่าชุมชนนั้นมีความเข้มแข็ง เพราะเยาวชนคือต้นกล้าที่กำลังเติบโตและเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้ชุมชนพัฒนาเพื่อความยั่งยืนในอนาคต (มะรุติง เจ๊ะแวดอเลาะ, 2567)

พื้นที่อำเภอยะหา ตำบลบาโร๊ะ จังหวัดยะลา เดิมพบว่ามีสถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชนซึ่งกำลังเผชิญกับความเสี่ยงอันเกิดจากภัยความมั่งคั่ง สังคม สิ่งแวดล้อม ที่ล้อมรอบตัวเด็กและเยาวชนจำนวนมาก ชี้นับพฤติกรรมความรุนแรง ดิตยาเสพยาเสพติด อยู่ในแหล่งมั่วสุ่ม จนพฤติกรรมเหล่านี้กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตร่วมสมัยของเด็กและเยาวชนที่เติบโตขึ้นทุกวัน เยาวชนในพื้นที่จึงพยายามรวมกลุ่มกันจัดกิจกรรมเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงเพื่อให้กลับมามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆของพื้นที่ของตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลาเพื่อห่างไกลยาเสพติด (มะรุติง เจ๊ะแวดอเลาะ, 2567)

ในพื้นที่ตำบลบาโร๊ะ เยาวชนได้มีการก่อตั้งกลุ่มขึ้นมา โดยรวบรวมเยาวชนในพื้นที่ ที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อและเสี่ยงต่อการหลงผิดเรื่องยาเสพติด ภัยความมั่งคั่ง สิ่งแวดล้อม สังคม การก่อตั้งกลุ่มในพื้นที่ตำบลบาโร๊ะมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เยาวชนอยู่กันเป็นเกาะกลุ่ม และเปลี่ยนสภาพบริบทในพื้นที่ให้ห่างไกลจากเรื่องยาเสพติดชุมชน ภัยด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคม เปิดโอกาสให้เยาวชนมีพื้นที่แสดงความคิดเห็น โดยมีกิจกรรมต่างๆร่วมกับทางชุมชนที่เน้นการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมในบริบทพื้นที่

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจตั้งคำถามอยู่ 2 ประเด็น 1) ผู้วิจัยอยากทราบว่ากระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลาเป็นอย่างไร และคำถามที่ 2) ผู้วิจัยอยากทราบว่าในพื้นที่ ตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา มีสภาพปัญหาของเยาวชนในพื้นที่อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของเยาวชนในพื้นที่ ตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา

2.เพื่อศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบล บำไร่ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ทั้งนี้คณะผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการ วิจัย ดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาในครั้งนี้เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาของเยาวชนในพื้นที่ ตำบล บำไร่ อำเภอยะหา จังหวัดยะลาและศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน กรณีศึกษา ตำบลบำไร่ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา

2. พื้นที่ดำเนินการ ตำบลบำไร่ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา

3.กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ซึ่งผู้ให้ข้อมูลหลักได้แก่ 1) นายกองการบริหารส่วนตำบล บำไร่ จำนวน 1 คน 2) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบำไร่ จำนวน 1 คน 3)เจ้าพนักงานธุรการ ชำนาญงาน จำนวน 1 คน 4) ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 3 คน 5)สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล บำไร่ จำนวน 1 คน 6)ผู้นำศาสนา จำนวน 1 คน 7)แกนนำและกลุ่มเยาวชน จำนวน 2 คน รวมทั้งหมด 10 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.ได้ข้อมูลสภาพปัญหาของเยาวชนในพื้นที่ตำบลบำไร่ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา
- 2.ได้แนวทางในการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน กรณีศึกษา องค์การบริหาร ส่วนตำบลบำไร่ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา
- 3.ได้เสริมสร้างศักยภาพของเยาวชนในพื้นที่ ตำบลบำไร่ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

เยาวชนในพื้นที่ตำบลบำไร่ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา หมายถึง บุคคลที่มีอายุเกิน 15 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป แต่ยังไม่ถึง 25ปีบริบูรณ์ และไม่ใช่นักเรียนผู้บรรลุนิติภาวะแล้วด้วยการสมรส

กระบวนการมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ดำเนินการแก้ไขปัญหาเยาวชนใน พื้นที่ตำบลบำไร่ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา การมีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติงานและร่วมปฏิบัติรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาเอกสารและทฤษฎี แนวคิดที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวความคิดในประเด็นสำคัญดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับเยาวชน
2. แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำ
3. แนวคิดทฤษฎีการมีส่วนร่วม
4. แนวคิดในการพัฒนา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. กรอบแนวคิด

1. แนวคิดเกี่ยวกับเยาวชน

1.1 ความหมายของเยาวชน

พระราชบัญญัติ ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (พ.ศ.2550) ได้ให้ความหมายว่าเยาวชน ตามความหมายของ กรมการพัฒนาชุมชนและสำนักงานคณะกรรมการเยาวชน แห่งชาติ หมายถึง ผู้ที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปีซึ่งใกล้เคียงกับ UNICEF (อ้างในสำนักงานสถิติ แห่งชาติ, 2541) ที่กำหนดในช่วงอายุประมาณ 15-24 ปีทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพื่อให้เกิดความ สอดคล้องในการรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงสถิติของหลายประเทศเช่นเดียวกับที่สำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติสำนักนายกรัฐมนตรีได้กำหนดช่วงอายุที่ ใกล้เคียงกัน คือ 14-25 ปีแต่กรมส่งเสริมการเกษตรซึ่งใกล้ชิดโดยตรงกับเยาวชนที่ประกอบอาชีพ ด้านการเกษตร ซึ่งเงื่อนไขในการเป็นสมาชิกจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 10-35 ปีทั้งชายและหญิง เป็นผู้รับช่วงความ รับผิดชอบจากผู้ใหญ่ในการดำเนินกิจกรรมทางสังคม

ความหมายตาม พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 เยาวชน หมายถึง บุคคลที่มีอายุเกิน 14 ปีบริบูรณ์แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์และไม่ใช่วัยบรรลุนิติภาวะแล้วจากการจด ทะเบียนสมรส ในทางกฎหมายก็ถือว่าบุคคลที่มีอายุระหว่างที่เป็นเยาวชนและหากต้องระวางโทษก็ จะพิจารณาโทษแตกต่างจากผู้ความหมายในระดับสากลโดย UNICEF ระบุว่า เยาวชน หมายถึงคนในวัย หนุ่มสาวคือผู้มีอายุระ

หว่าง 15-25 ปีหรือเป็นช่วงวัยหนุ่มสาวแต่ในประเทศไทยคนส่วนใหญ่มักเข้าใจกันว่า เยาวชนมีช่วง อายุ ระหว่าง 13-25 ปีเพราะเริ่มต้นช่วงรอยต่อ ระดับชั้นเรียนจากประถมเป็นมัธยมและปลายช่วง ของการจบปริญญาตรีแล้ว

สิริพันธุ์ อมรพันธุ์ปัทกุล (2544) ได้กล่าวถึงปัจจัยภายในตัวเยาวชน เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อ การเกิดความคิดสร้างสรรค์ จากลักษณะธรรมชาติของวัย ได้แก่

1. ความกระตือรือร้น อยากเรียน อยากรู้ และสนใจติดตามสิ่งต่างๆ อย่างกว้างขวาง และมีประสบการณ์ ด้วยตนเอง

2. พัฒนาทางด้านร่างกาย สมองและจิตใจ เนื่องมาจากการเติบโตทำให้เยาวชนมีแรงจูงใจสูง และค้นพบความสามารถของตนได้ และสร้างสรรค์กิจกรรมต่างๆ ได้เป็นอย่างดี
3. ความมีอิสระและเสรีภาพทางความคิด การเลือกและสามารถตัดสินใจต่อการกระทำต่างๆ ด้วยตนเองได้ มีความเป็นของตัวเองสูง มักจะไม่ชอบการบังคับด้วยอำนาจ แต่ต้องการการชี้แนะเหตุ
4. ความมีอุดมการณ์และปรัชญาชีวิตที่สูงส่ง มีความเชื่อมั่นและพยายามทำให้เป็นไปได้
5. มีความคิดฝันและจินตนาการเกี่ยวกับชีวิตและอนาคตของตน
6. ต้องการการแสดงออก ซึ่งมีการแสดงออกในทางบวกและทางลบ การแสดงออกในทางบวกหรือทางสร้างสรรค์ ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ รวมกลุ่มเพื่อดำเนิน กิจกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม การพัฒนาชุมชน เป็นต้น ซึ่งเป็นการช่วยเหลือให้เกิดประโยชน์สร้างสรรค์และพัฒนาทักษะ ความสามารถความถนัดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ส่วนการแสดงออกในทางลบ เช่น การคบหากันเป็นกลุ่มนำไปสู่การแสดงออกทางพฤติกรรมที่ไม่สร้างสรรค์ เช่น การใช้ยาเสพติด การมั่วสุมทางเพศ เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป เยาวชนเป็นช่วงวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ มีความต้องการ อยากรู้อยากลอง มีความหวั่นไหวต่อวัตถุที่อยู่รอบข้างหรือทางด้านจิตใจมากกว่าวัยอื่นๆ และสับสนต่อตัวเองได้ง่าย ว่าควรไปต่ออย่างไรในอนาคต เป็นวัยที่ควรให้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยตรงกับค่านิยม และความเป็นอยู่ที่ดีไม่ควรทำให้กระทบต่อจิตใจ และนอกจากนี้เป็นวัยที่มีความกดดันพอสมควรเนื่องจากบางคน จะต้องออกมาเลี้ยงส่งตัวเองเพื่อให้อยู่รอดในทุกๆวัน หากอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวยทางด้านสภาพความเป็นอยู่หรือทางด้านจิตใจ อาจทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมให้เกิดปัญหาในทางลบ เช่น การลักขโมย การติดยาเสพติดและการคิดสั้น

2.แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำ

2.1 ความหมายของภาวะผู้นำ

วนิดา พิพัฒนวิวัฒนะกุล (2551) ภาวะผู้นำ คือ พฤติกรรมที่ผู้นำแสดงออกในรูปของกระบวนการความสามารถ หรือกิจกรรมซึ่งก่อให้เกิดอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลอื่น โดยที่บุคคลอื่นจะคล้อยตาม หรือปฏิบัติตามผู้นำเพื่อให้การดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง หรือเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ภาวะผู้นำจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสถานการณ์และการฝึกฝนของแต่ละบุคคล

เจริญวงศ์ศักดิ์ (2550) ที่ กล่าวว่า การเสริมสร้างภาวะผู้นำนั้นควรต้องเริ่มตั้งแต่ ยังเป็นเยาวชนโดยการช่วยกันปลูกฝังความคิด คำพูด และการ 5. ผู้นำที่ดีจะต้องสามารถสร้างความจงรักภักดีให้เกิดในจิตสำนึกของบุคคลากรต่อหน่วยงานสร้างความพึงพอใจด้วยการใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่ให้เกิดแก่ผู้ร่วมงานได้จนสามารถ สร้างทีมงานได้อย่างมั่นคงกระทำที่เป็นสิ่งที่ดี มีคุณธรรมที่สร้างสรรค์ไว้ ในตัวของเยาวชนที่จะเป็นอนาคตของชาติได้อย่าง ถูกต้อง ไม่ว่าจะป็นองค์กรหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐ/ เอกชน

ยงยุทธ เกษสาคร (2544) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ศิลปะหรือความสามารถของบุคคลหนึ่งที่จะกระตุ้นจิตใจหรือใช้อิทธิพลต่อบุคคลอื่น ผู้ร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชาในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อปฏิบัติการอำนวยการโดยใช้กระบวนการสื่อความหมายการติดต่อซึ่งกันและกัน ให้เกิดมีใจร่วมกับตน ดำเนินการจนกระทั่งบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ การดำเนินการจะเป็นไปในทางที่ดีหรือชั่วก็ได้ ฉะนั้นไม่ว่าคนนั้นจะเป็นอธิบดี ประธานกรรมการผู้อำนวยการ หรือผู้จัดการบริษัท แม้แต่หัวหน้าโจรแต่ละคนจะต้องมีภาวะผู้นำทั้งนั้น ซึ่งมีลักษณะของการผู้นำที่มีรูปแบบต่างๆ กัน ความเป็นผู้นำมีผลกระทบต่อสิ่งอื่นๆ หลายอย่าง ถ้าหัวหน้าหรือผู้บริหารเป็นผู้ที่มีความเป็นผู้นำในตัว กิจกรรมงานของหน่วยงานก็จะดำเนินไปได้โดยเรียบร้อย ร่าเริงและก้าวหน้า ตรงกันข้ามถ้าหัวหน้าหรือผู้บริหารขาดความเป็นผู้นำในตัวก็จะเกิดผลเสียต่างๆ หลายพฤติกรรมความเป็นผู้นำจึงมีผลไปถึงผลผลิตขององค์กร ความพึงพอใจขวัญและกำลังใจความจงรักภักดีต่อหน่วยงาน ความกระตือรือร้น การบูรณาการ ของผู้ร่วมงานด้วยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งความเป็นผู้นำจะมีลักษณะสำคัญ คือ

1. ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้นำได้แก่ ผู้นำที่มุ่งแสวงหาวิธีที่จะนำผู้ร่วมงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานตามที่กำหนดไว้

2. การแสดงออกในรูปของพฤติกรรมในด้านต่างๆ เช่น ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ความสามารถในการตัดสินใจ กล้าทำ มีความรับผิดชอบและมีวิสัยทัศน์ ที่กว้างไกลเพื่อก่อให้เกิดผลในแง่ของความมีพลังอำนาจและอิทธิพลต่อผู้ร่วมงาน

3. การแสดงออก ซึ่งศักยภาพสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้นำที่มีความเป็นผู้นำสูงจะต้องสามารถบทบาทในการนำด้วยบารมี และความมีอิทธิพลเหนือกลุ่มบุคคลอื่นได้ในทุกสถานการณ์

4. ความเป็นผู้นำเป็นสิ่งที่ฝึกฝนอบรมพัฒนาให้เกิดขึ้นได้จากประสบการณ์การเรียนรู้ตั้งเช่น ผู้นำที่สำเร็จการอบรมจากสถาบันพัฒนาบริหาร หรือผู้นำที่ผ่านการอบรม ในสาขาวิชาเฉพาะมีความชำนาญในด้านเทคนิคสูง เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม เป็นต้น

5. ผู้นำที่ดีจะต้องสามารถสร้างความจงรักภักดีให้เกิดในจิตสำนึกของบุคคลากรต่อหน่วยงาน สร้างความพึงพอใจด้วยการใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่ให้เกิดแก่ผู้ร่วมงานได้จนสามารถ สร้างทีมงานได้อย่างมั่นคง

เกศณี ปายะนันท์ (2537) ได้กล่าวถึง บทบาทของผู้นำที่มีต่อชุมชนว่า ผู้นำชุมชนจะเป็นผู้ที่มีบทบาทต่างๆ ในชุมชนของตน ดังนี้

1. เป็นผู้สนใจริเริ่มกิจกรรมต่าง ๆ ในด้านแนวความคิดและการปฏิบัติเพื่อ ท้องถิ่นส่วนร่วม
2. เป็นผู้ตัดสินใจไกล่เกลี่ยกรณีพิพาท รักษาความสงบเรียบร้อยของท้องถิ่น โดยส่วนร่วม
3. เป็นผู้นำในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ต่าง ๆ ของท้องถิ่น
4. เป็นผู้ติดต่อกับสังคมภายนอกมากกว่าบุคคลอื่น ซึ่งมักจะเป็นผู้ได้รับการ สนับสนุน เชื่อถือจากหน่วยงานต่าง ๆ โดยตรง ซึ่งทำให้ผู้นำท้องถิ่นมีโอกาสเผยแพร่และกระจายข่าวสารทางด้านต่างๆ ให้คนในท้องถิ่นได้กว้างขวางขึ้น

5. เป็นตัวอย่างในการที่จะชักจูงให้บุคคลอื่นปฏิบัติตาม ในลักษณะ พฤติกรรมที่ผู้นำท้องถิ่นนั้น พึงปรารถนา

6. เป็นผู้รับผิดชอบทุกข์สุขของคนในท้องถิ่น รวมทั้งวางแผนการพัฒนา ท้องถิ่น เพื่อให้สังคมท้องถิ่นดำเนินไปได้อย่างราบรื่นและมีคุณภาพ

2.2 ความจำเป็นที่ต้องมีผู้นำ

เชษฐภณัฐ ลีลาศรีศิริ(2555) ที่กล่าวว่า รูปแบบภาวะผู้นำเพื่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม (Social Change Model of Leadership หรือ SCML) ที่มีหลักการว่าสิ่งที่จะทำให้เยาวชนเกิดภาวะ ผู้นำได้นั้นต้องมีการร่วมมือร่วมใจกัน (Collaborative) ในส่วนต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมาย ให้ความสนใจกระบวนการ (Process) มากกว่าตำแหน่ง (Position) ยึดเอาค่านิยมเป็นฐาน (Value-based) ถึงแม้เยาวชนจะไม่มีตำแหน่งใด ๆ ก็มีศักยภาพ พอที่จะเป็นผู้นำได้ โดยฝึกการให้บริการ (Serve) แก่ผู้อื่น

กล่าวโดยสรุป แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำ หมายถึง ผู้นำคือบุคคลที่มีความสามารถมากกว่าบุคคล เพื่อให้การพัฒนานั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ผู้นำที่มีภาวะผู้นำที่เข้มแข็งสามารถสร้างแรงบันดาลใจและกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มมีส่วนร่วมในการพัฒนา ไม่ว่าจะเป็นการเสนอความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในกิจกรรม หรือการสนับสนุนแนวคิดต่าง ๆ การฝึกฝนและพัฒนาภาวะผู้นำในบุคคลหนึ่งๆ จะช่วยเพิ่มศักยภาพในการทำงานร่วมกัน รู้ถึงแผนการพัฒนาท้องถิ่น ปัญหาและความขัดแย้งในพื้นที่ จำเป็นที่จะต้องรับผิดชอบทุกข์สุขของความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ สามารถที่จะจัดการความขัดแย้งได้ดีกว่าคนอื่น ๆ กระตุ้นและเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้พื้นที่สงบสุข พื้นที่เป็นอย่างไรรู้ขึ้นอยู่กับผู้นำที่ทำการพัฒนา ซึ่งปัจจุบันผู้นำได้จัดตั้งกีฬาเยาวชน เพื่อให้เกิดความเข้มแข็ง เกิดความปรองดองกัน เพื่อเป็ยงเบน ห่างไกลจากอบายมุข

3.แนวคิดทฤษฎีการมีส่วนร่วม

บทบาทของการมีส่วนร่วม

บทบาทในทุกขั้นตอนของการมีส่วนร่วม กระบวนการมีส่วนร่วมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนแล้ว จะต้องนึกถึงกระบวนการที่จะให้ประชาชนได้เข้ามามีเพราะอย่างน้อยที่สุดประชาชนจะต้องได้รับรู้ขั้นตอนการดำเนินงาน การดำเนินการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็ยงเป็นขั้นตอนการตัดสินใจ ขั้นตอนการดำเนินงาน และขั้นตอนในการประเมินผลงาน เพื่อให้รับรู้ถึงความเป็ยงเป็นไปในกิจกรรมสาธารณะต่างๆ ซึ่งมีผลกระทบต่อประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนั้น กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน มีนักวิชาการที่ได้ทำการวิจัย ได้กล่าวถึงกระบวนการมีส่วนร่วมตามประเด็นสำคัญต่างๆ เช่น พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ.2542 ภารกิจและอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542บทบาทด้านการสนับสนุนการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมของประชาชนกับการปกครองส่วนท้องถิ่นการมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การกระจายอำนาจให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหารการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ รวมถึงการจัดสรรทรัพยากรของชุมชนและของชาติที่จะส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน การมีส่วนร่วมในการออกกฎหมายตลอดจนการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบใช้อำนาจหน้าที่ของรัฐ การมีส่วนร่วมของประชาชนมีหลายระดับ ตั้งแต่ระดับรับรู้ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมรับผิดชอบและร่วมตรวจสอบ ดังนั้น ถ้าหากประชาชนมีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มกระบวนการตัดสินใจในการดำเนินการต่างๆ ของท้องถิ่นแล้ว จะทำให้การบริการสาธารณะต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุด นอกจากนี้การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รับทราบขั้นตอนการดำเนินงานขององค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นจะมีผลให้การดำเนินการต่าง ๆ ของท้องถิ่นเป็นไปด้วยความโปร่งใสมีความเป็นธรรม ลดการทุจริตและความขัดแย้ง (สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, ม.ป.ป., น. 1) การมีส่วนร่วมของประชาชนถือเป็นหลักการสากลที่ได้รับการยอมรับว่ามีความสำคัญและจำเป็น ในสังคมประชาธิปไตย กฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกติกาสูงสุดของประเทศสะท้อนเจตนารมณ์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างชัดเจน รวมถึงการปฏิรูปการบริหารงานภาครัฐภายใต้แนวคิดการบริหารภาครัฐแบบมีส่วนร่วม (Participatory Governance) และแนวคิดธรรมาภิบาล(Good Governance) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชน มีกฎหมายหลายฉบับประกันสิทธิของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมและกำหนดหน้าที่ของภาครัฐในการเปิดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม อาทิพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีพ.ศ. 2546ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548นอกจากนี้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการยังกำหนดเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้เช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของประชาชนถือเป็นหัวใจหรือเป็นองค์ประกอบที่ขาดมิได้

(อรทัย ก๊กผล, 2552, น. 3-4)ความหมายการมีส่วนร่วมสำหรับความหมายของการมีส่วนร่วม มีนักวิชาการทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศที่มีความรู้ ความสามารถ และทำวิจัย แต่งตำราเกี่ยวกับเรื่องนี้มานาน ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมดังรายละเอียด ดังนี้Arnstien (1969) การมีส่วนร่วม หมายถึง การเข้าไปมีส่วนร่วมโดยไม่มีบทบาทอะไรเลย ย่อมไม่ได้ผลการมีส่วนร่วมที่มีคุณภาพนั้น ผู้เข้าร่วมจะต้องรู้จักใช้อำนาจและสามารถควบคุมกิจกรรมนั้นได้จึงจะทำให้เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพBerkley (1975) การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ผู้นำเปิดโอกาสให้ผู้ตามทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมตัดสินใจในการทำงานเท่าที่จะสามารถกระทำได้

William Erwin (1976) การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ แก้ปัญหาของตนเองCohen & Uphoff (1981) การมีส่วนร่วม หมายถึง สมาชิกของชุมชนต้องเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องใน 4 มิติ ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมการตัดสินใจว่าควรทำอะไรและทำอย่างไร 2) การมีส่วนร่วมเสียสละในการพัฒนา รวมทั้งลงมือปฏิบัติตามที่ได้ตัดสินใจ 3) การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการการมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกภาคส่วนร่วมมือกันการตัดสินใจ การดำเนินกิจกรรม การติดตามตรวจสอบ และการประเมินผลร่วมกันเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เสมอภาค ผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขพัฒนางานเพื่อพัฒนาหรือใช้ความคิดสร้างสรรค์ และความเชี่ยวชาญของแต่ละคนในการแก้ปัญหาของชุมชนและพัฒนางานในกลุ่มให้มีความโปร่งใสและให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กระบวนการมีส่วนร่วมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนแล้ว จะต้องนึกถึงกระบวนการที่จะให้ประชาชนได้เข้ามามีบทบาทในทุกขั้นตอนของการมีส่วนร่วม เพราะอย่างน้อยที่สุดประชาชนจะต้องได้รับรู้ขั้นตอนการดำเนินการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนการตัดสินใจ ขั้นตอนการดำเนินงาน และขั้นตอนในการประเมินผลงาน เพื่อให้รับรู้ถึงความ เป็นไปในกิจกรรมสาธารณะต่างๆ ซึ่งมีผลกระทบต่อประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนั้น

กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน มีนักวิชาการที่ได้ทำ การวิจัย ได้กล่าวถึงกระบวนการมีส่วนร่วมตามประเด็นสำคัญต่างๆ

ประพันธ์ สร้อยเพชร (2547) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมที่แท้จริงน่าจะประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก คือ 1) การค้นหาปัญหา และสาเหตุ 2) การวางแผนดำเนินกิจกรรม 3) การลงทุนและการปฏิบัติงาน 4) การติดตามและประเมินผล ในขณะเดียวกัน สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (2548) ได้ชี้ให้เห็นถึงประเด็นสำคัญของกระบวนการมีส่วนร่วมที่มีความลึกลงไปอีก ได้แก่ 1) การตัดสินใจและผลกระทบที่สำคัญ 2) การตัดสินใจจะมีผลกระทบต่อบางคนมากกว่าคนอื่น 3) การตัดสินใจจะมีผลกระทบต่อผลประโยชน์ของบางคนหรือกลุ่มคนที่มีอยู่เดิม 4) การตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีความขัดแย้งอยู่ก่อนแล้ว 5) ความจำเป็นเพื่อให้มีการสนับสนุนต่อผลการตัดสินใจ ส่วน อคิน รพีพัฒน์ (2547) ได้แบ่งขั้นตอนการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ 1) การกำหนดปัญหาสาเหตุของปัญหา ตลอดจนแนวทางแก้ไข 2) การตัดสินใจเลือกแนวทางและวางแผนพัฒนา แก้ไขปัญหา 3) การปฏิบัติงานในกิจกรรมการพัฒนาตามแผน 4) การประเมินผลงานกิจกรรมการพัฒนา

ความหมายของการมีส่วนร่วม

ทรงวุฒิ เรือวาทศิลป์ (2550) การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้ามามีบทบาทร่วมในกิจกรรมทุกประการตามกำลังความสามารถของสมาชิกไม่ว่าจะเป็น การตัดสินใจ การดำเนินกิจกรรม การติดตามตรวจสอบ และการประเมินผลร่วมกัน นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขพัฒนางานในกลุ่มให้ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สัญญา เคนาภูมิ (2551) การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่สมาชิกได้มีโอกาสร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติตามโครงการ ร่วมติดตามประเมินผลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมจะต้องมาจากความสมัครใจ พึงพอใจ และได้รับผลประโยชน์ที่เกิดจากชุมชนโดยส่วนร่วมกันพ้องต้องกันในเรื่องของความต้องการและทิศทางการเปลี่ยนแปลง ความเห็นพ้องต้องกันนั้นจะมีมากพอจน

เกิดประพันธ์พงศ์ ชินพงษ์ (2551) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่า การมีส่วนร่วมเป็นผล มาจากกเห็นความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติการ กล่าวคือ ต้องเป็นการเห็น พ้องต้องกันของคนส่วนใหญ่ที่จะเข้าร่วมปฏิบัติการนั้น และเหตุผลที่คนมาร่วมปฏิบัติการได้จะต้อง ตระหนักว่าการปฏิบัติการ ทั้งหมดโดยกลุ่ม หรือในนามของกลุ่มหรือกระทำการผ่านองค์กร ดังนั้น องค์กรจะต้องเป็นเสมือนตัวที่ทำให้การปฏิบัติการบรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงที่ต้องการ จากการศึกษาความหมายของการมีส่วนร่วม ได้ให้ความหมายว่า กระบวนการของกลุ่ม โดยมี การร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติ ซึ่งมีความเข้าใจในปัญหาในทิศทางที่ตรงกัน เพื่อเข้ามามี ส่วนร่วมในการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหา ไปในทางเดียวกัน

กระบวนการมีส่วนร่วม

อภิญา กังสนารักษ์ (2544) ได้นำเสนอกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนว่า ชุมชนต้องมีส่วนร่วมใน 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. การมีส่วนร่วมในการริเริ่มโครงการ ร่วมค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาภายในชุมชน ร่วมตัดสินใจกำหนดความต้องการและร่วมลำดับความสำคัญของความต้องการ

2. การมีส่วนร่วมในขั้นการวางแผน กำหนดวัตถุประสงค์วิธีการแนวทางการดำเนินงาน รวมถึงทรัพยากรและแหล่งวิทยากรที่จะใช้ในโครงการ

3. การมีส่วนร่วมในขั้นตอนการดำเนินโครงการ ทำประโยชน์ให้แก่โครงการ โดยร่วมช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์ วัสดุอุปกรณ์ และแรงงาน

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล เพื่อให้รู้ว่าผลจากการดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยสามารถกำหนดการประเมินผลเป็นระยะต่อเนื่องหรือประเมินผลรวมทั้งโครงการในคราวเดียวกันได้

อคิน รพีพัฒน์ (2525: น.104-111) ได้แบ่งกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนออกเป็น 5 ระดับ คือ

1. ประชาชนมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและความต้องการของชุมชนตลอดจนเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาร่วมกับผู้ปฏิบัติงานในสนาม (Organizer)

2. ประชาชนมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์หาสาเหตุแห่งปัญหาและแนวทางต่าง ๆ ที่อาจนำมาใช้ในการแก้ปัญหา

3. ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาแนวทางและวิธีการที่จะใช้ในการแก้ปัญหาและวางแผนเพื่อแก้ปัญหาร่วมกันกับผู้ปฏิบัติงานสนาม

4. ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนเพื่อแก้ปัญหา

5. ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามผลการปฏิบัติงานร่วมกับผู้ปฏิบัติงาน

รูปแบบและขั้นตอนของการมีส่วนร่วม

มงคล จันทร์ส่อง (2544) ได้กำหนดรูปแบบและขั้นตอนของการมีส่วนร่วมของบุคคล ไว้ว่า องค์ประกอบรูปแบบของการมีส่วนร่วม มีอยู่ 3 ด้าน ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมจะต้องมีวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน การให้บุคคลเข้าร่วมกิจกรรมจะต้องมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจนว่า จะทำกิจกรรมนั้นๆ ไปเพื่ออะไร ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะได้ตัดสินใจดีกว่าควรเข้าร่วมหรือไม่

2. การมีส่วนร่วมจะต้องมีกิจกรรมเป้าหมาย การให้บุคคลเข้ามามีส่วนร่วมใน กิจกรรมจะต้องระบุลักษณะของกิจกรรมว่ามีรูปแบบและลักษณะอย่างไร เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสามารถตัดสินใจได้ว่าจะเข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่

3. การเข้าร่วมจะต้องมีบุคคลหรือกลุ่มเป้าหมาย การที่จะให้บุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นจะต้องระบุกลุ่มเป้าหมายด้วย อย่างไรก็ตามโดยทั่วไปบุคคลกลุ่มเป้าหมายมักถูกจำกัดโดยกิจกรรมและวัตถุประสงค์ของการมีส่วนร่วมอยู่แล้วเป็น พื้นฐาน

ศิริชัย กาญจนวาสี (2547) ได้กำหนดรูปแบบและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของบุคคล ในองค์กร ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการประชุม
2. การมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหา
3. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ขององค์กร
4. การมีส่วนร่วมตัดสินใจในการเลือกแนวทางในการแก้ไขปัญหา
5. การมีส่วนร่วมในการประเมินผลในกิจกรรมต่างๆ
6. การมีส่วนร่วมในการได้รับประโยชน์

วงษ์วานิช (2549) ได้กำหนดรูปแบบของการมีส่วนร่วมของบุคคลไว้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้ คือ

1. การมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง คือ รูปแบบที่ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วม หรือเข้ามาเกี่ยวข้องร่วมตัดสินใจในการดำเนินงานแต่ละขั้นตอน จนกว่าการดำเนินงานจะบรรลุผลเสร็จสมบูรณ์
2. การมีส่วนร่วมที่ไม่แท้จริง คือ รูปแบบที่ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วม หรือเข้ามาเกี่ยวข้องในลักษณะหนึ่งลักษณะใด หรือ ในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่ง เท่านั้น

โดยแท้จริงแล้วกระบวนการมีส่วนร่วมไม่อาจสามารถกระทำได้ในทุกประเด็นแต่การมีส่วนร่วมของบุคคลจะมีอยู่ในเกือบทุกกิจกรรมของสังคม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจและประเด็นการพิจารณาที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขพื้นฐานการมีส่วนร่วมว่า จะต้องมื่อสราภาพ มีความเสมอภาค และมีกลาสามารถในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อให้การมีส่วนร่วมดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อังคณา บุญสิทธิ์ (2559) ที่ได้อธิบายปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามามีส่วนร่วม ว่า การมีส่วนร่วมจะเกิดขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อประชาชนนั้นรับรู้และเข้าใจว่าตนเองจะได้รับผลประโยชน์ต่อการมีส่วนร่วม นั้น อย่างไร และการมีส่วนร่วมในกระบวนการต่าง ๆ อาจเกิดจากการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร หรือเกิดจากการบอก กล่าวชักชวนของเพื่อนฝูงก็ได้ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของธนาจิรา พวงพกา (2559) ที่กล่าวไว้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนแตกต่างกันขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ตัวบุคคล และเงื่อนไขสภาพแวดล้อม โดยที่ เงื่อนไขที่ตัวบุคคลประกอบด้วย ค่านิยม ทศนคติ ความเชื่อส่วนบุคคล วิถีชีวิต ความรู้สึกและความผูกพัน กับท้องถิ่น ความรู้ ความสามารถ และศักยภาพ ความพึงพอใจ ความเต็มใจ อิสระ ความเสมอภาคในการ เข้าร่วม

กล่าวโดยสรุป แนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วมในการทำความเข้าใจ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของ ผู้ใหญ่บาน สมาชิกองคกรบริหารสวนตำบล ผู่อาวุโส คนที่ทำงานกับเยาวชน รวมไปถึงกลุ่มของเยาวชน โดยให้คนที่อยู่กับปัญหาในชุมชนเป้นศูนย์กลาง ในการ ทำงานรวมกัน ไม่วาจะเป้น ในการตัดสินใจ กำหนดปัญหาความต้องการของตนเอง สามารถ พัฒนาศักยภาพของชุมชนใน ด้าน ทักษะ ความรู้ความสามารถและการจัดการดำเนินการแก้ไข ปัญหาอยางเป้นระบบ เพื่อนำไปสูเป้าหมายการพัฒนา

4.ทฤษฎีในการพัฒนา

นันทนีย์ กมลศิริพิชัยพร (2544) ได้อธิบายว่า การพัฒนาเป็นกระบวนการในการที่จะเปลี่ยนแปลงและ ปรับปรุงคุณภาพชีวิต ของประชาชนส่วนใหญ่ให้ดีขึ้นซึ่งรวมถึงเรื่องที่ดีที่คุณค่า

ของคนในแต่ละสังคมด้วยความหมายของการพัฒนาจึงแตกต่างกันออกไปตามกาลเวลาสถานที่และลักษณะของปัญหาหรือความต้องการของแต่ละสังคม โดยมีปัจจัยที่ สนับสนุนส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปทิศทางที่พึงประสงค์ ดังนี้

1. เป็นการเปลี่ยนแปลงที่นำมาซึ่งการปรับปรุงให้ดีขึ้นสำหรับคนส่วนใหญ่
2. ควรจะเป็นอันตรายน้อยที่สุดและเป็นประโยชน์ต่อทุก ๆ คน
3. อย่างน้อยที่สุดควรจะต้องสนองความต้องการพื้นฐานหรือความต้องการที่จำเป็นสำหรับการ ดำรงชีวิต
4. มีความสอดคล้องกับความต้องการของคนส่วนใหญ่
5. ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม

ดิเรก ฤกษ์ห่วย (2543) ให้ความหมายว่า การพัฒนานั้นเป็นกระบวนการ (Process) ที่จะต้องมีองค์ประกอบของเครื่องชีวิตที่สำคัญ

1. มีการเปลี่ยนแปลง (Change) ในทางบวก ได้แก่ การปรับปรุงเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตเสมอ ถ้าเปลี่ยนแปลงในทางลบไม่ ถือว่าเป็นการพัฒนา คือการเปลี่ยนแปลงนั้นจะต้องดีขึ้น เจริญขึ้น งอกงามขึ้น และต้องเกี่ยวข้องกับ 4 แกนหลัก คือ คน โครงสร้าง เทคโนโลยี และระบบหรืองาน (รวมทั้งสิ่งแวดล้อมด้วย)

2. การเปลี่ยนแปลงนั้นต้องมีการควบคุม (Control) ทิศทางของการเปลี่ยนแปลงได้โดย การกำหนดเป็นแผนที่ชัดเจนและนำไปสู่การปฏิบัติที่ดำเนินตามเป้าหมายอย่างเด่นชัด และปรับเปลี่ยน ยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมของสถานการณ์และเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีจุดเน้นของการพัฒนา โดยประชาชน เพื่อประชาชนและเป็นการพัฒนาแบบยั่งยืน

3. ผลของการพัฒนานั้นต้องเกิดความเสมอภาค (Equity) และการกระจายใหม่ (Redistribution) ในการกระจายความเป็นธรรมในเรื่องรายได้ และการกระจายความ

เป็นธรรมใน เรื่องคุณภาพชีวิต (Quality of Life) แก่กลุ่มคนในสังคมอย่างยุติธรรมและ จะต้องทำให้เกิดความเท่า เทียมกันอย่างแท้จริงในเรื่องโอกาส (การศึกษา การทำงาน ความก้าวหน้า ฯลฯ)

พระพรหมบัณฑิต (ประยูร ธมฺมจิตฺโต พ.ศ.2546) การพัฒนาตน คือ การที่บุคคลพยายามที่จะ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนด้วยตนเองให้ดีขึ้น เหมาะสมกว่าเดิม ท าให้สามารถ ำเนินกิจกรรม แสดง พฤติกรรม เพื่อสนองความต้องการ แรงจูงใจ เป้าหมายที่ตั้งไว้ 2) การพัฒนาตน คือ การพัฒนาศักยภาพ ของตนให้ดีขึ้นทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม เพื่อให้ตนเป็นสมาชิกที่มีประสิทธิภาพสังคม เป็น ประโยชน์ต่อผู้อื่น ตลอดจนเพื่อการด ำรงชีวิตอย่างสันติสุขของตน (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต, 2566)การน าหลักพุทธปรัชญาเกี่ยวกับการพัฒนาเยาวชนนี้ มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมคุณครูของ เยาวชน และการสร้างสังคมที่ยั่งยืนและเมตตา โดยช่วยในการสร้างพฤติกรรมและคุณลักษณะที่มีค่าที่ จำเป็นสำหรับการเป็นผู้นำดีในสังคมและทั่วโลก เพราะพระพุทธศาสนามีหลักค าสอนที่เป็นหลักพุทธ ปรัชญาเถรวาท กล่าวถึงหลักภาวนา 4 หมายถึง การเจริญกาย ศีล จิตและปัญญาด้วยการท าให้เป็นให้ มีขึ้น ด้วยการฝึกอบรม สนับสนุนการพัฒนาในรูปแบบตามหลักการปฏิบัติ ดังนี้

1) กายภาวนา หมายถึง การเจริญกาย, พัฒนากาย, การฝึกอบรมกาย ให้รู้จักติดต่อกี่ยวข้องกับสิ่งทั้งหลายภายนอกทางอินทรีย์ทั้งห้าด้วยดี และปฏิบัติต่อสิ่งเหล่านั้นในทางที่เป็นคุณ มิให้เกิดโทษให้กุศลธรรมงอกงาม ให้กุศลธรรมเสื่อมสูญ, การพัฒนาความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

2) สीलภาวนา หมายถึง การเจริญศีล, พัฒนาความประพฤติ, การฝึกอบรมศีล ให้ตั้งอยู่ในระเบียบวินัย ไม่เบียดเบียนหรือก่อความเดือดร้อนเสียหาย อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ด้วยดี เกื้อกูลแก่กัน

3) จิตภาวนา หมายถึง การเจริญจิต, พัฒนาจิต, การฝึกอบรมจิตใจ ให้เข้มแข็งมั่นคงเจริญงอกงามด้วยคุณธรรมทั้งหลาย เช่น มีเมตตากรุณา ขยันหมั่นเพียร อดทนมีสมาธิ และสดชื่น เบิกบาน เป็นสุขผ่องใส เป็นต้น

4) ปัญญาภาวนา หมายถึง การเจริญปัญญา, พัฒนาปัญญา, การฝึกอบรมปัญญา ให้รู้เข้าใจสิ่งทั้งหลายตามเป็นจริง รู้เท่าทันเห็นโลกและชีวิตตามสภาวะ สามารถท จิตใจให้เป็นอิสระ ทาตนให้บริสุทธิ์จากกิเลสและปลดพ้นจากความทุกข์ แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ด้วยปัญญา

กล่าวโดยสรุป แนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวได้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเพื่อยกศักยภาพของเยาวชนตำบลบาไร่โดยในพื้นที่มีการพัฒนามาอย่างต่อเนื่อง อย่างที่เห็นได้ชัดคือ การพัฒนาเยาวชนจากอดีตสู่ปัจจุบันในเรื่องของการให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ เพิ่มความสามารถ ปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น มีการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงไปในทิศทางบวก ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนและเยาวชนนั้นประชาชนและเยาวชนคือเจ้าของฐานอำนาจในการปกครองท้องถิ่น การกระจายอำนาจไม่ได้กระจายให้ผู้นำ แต่กระจายให้ทุกคนในพื้นที่ ดังนั้น ก่อนที่ท้องถิ่นจะอนุมัติเข้าสภางบประมาณต่างๆที่จะออกไปสู่ชุมชน ท้องถิ่นต้องมีแผนงานของประชาคม ฉะนั้นจึงเสาะหาปัญหาภายในตำบลประสบปัญหาอะไร ในเรื่องด้านใด ต้องการอะไร จึงนำปัญหามาทำเป็นโครงการ ต้องหาคำตอบให้ได้ว่า มีปัญหาอะไร แก้ไขอย่างไร จึงจะได้รับความร่วมมือจากทุกคน

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พระครูสุชัยพัชรมงคล (2564) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการพัฒนาศักยภาพของเยาวชน ในจังหวัดเพชรบูรณ์ ๒) เพื่อศึกษาการสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของเยาวชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ และ ๓) เพื่อศึกษารูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเยาวชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ด้วยหลักพุทธธรรม ระเบียบวิธีวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research Method) ในการเก็บ รวบรวมข้อมูล โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน ๓๖ รูป/ คน ได้ใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) จำนวน 8 คน ได้ใช้แบบบันทึกการสนทนากลุ่มเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท (Content Analysis Technique) ผลการวิจัยพบว่า 1 การพัฒนาศักยภาพของเยาวชนในจังหวัดเพชรบูรณ์โดยสภาพทั่วไปมีการพัฒนาศักยภาพของเยาวชนใน 2 ด้าน คือ 1) ด้านวิชาการ 2) การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม 2. การสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของเยาวชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ ดังนี้ 1) การ สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพด้วยตัวของเยาวชนเอง ประกอบด้วย การพัฒนาดานอุปนิสัย การพัฒนา ดานจิตใจ การพัฒนาดานสุขภาพร่างกาย และการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ 2) การสนับสนุนการพัฒนา ศักยภาพของเยาวชนจากครอบครัว ประกอบด้วย การพัฒนาดานการอบรมเลี้ยงดู การ

พัฒนาด้าน สุขภาพร่างกาย การให้คำปรึกษาแก่เยาวชน การพัฒนาด้านจิตใจ 3) การสนับสนุนการพัฒนา ศักยภาพของเยาวชนจากโรงเรียน ประกอบด้วย การอบรมการสอนของครู การพัฒนาด้านทักษะให้แก่ เยาวชน การให้คำปรึกษาแก่เยาวชน การพัฒนาด้านจิตใจ 3. รูปแบบการพัฒนา ศักยภาพของเยาวชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ด้วยหลักพุทธธรรม นำเสนอการพัฒนา ศักยภาพของเยาวชน ใน 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) การพัฒนาด้านทักษะชีวิตเพื่อ รับมือการเปลี่ยนแปลงในอนาคตบูรณาการ กับหลักอิทธิบาท 2) การพัฒนาด้านทักษะการใช้ เทคโนโลยีบูรณาการกับหลักโยนิโสมนสิการและ หลักสังคหัตถ์ 3) การพัฒนาความพร้อมในการ ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพบูรณาการกับหลักภavana

กานต์มณี ไวยศรี (2561)การวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน ชุมชนบ้านโนนจิก ตำบลวัฒนานคร อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 1) เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาเยาวชนในชุมชนบ้านโนนจิก ตำบล วัฒนานคร อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว 2) เพื่อศึกษา การมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน ชุมชนบ้านโนน จิก ตำบลวัฒนานคร อำเภอวัฒนานคร จังหวัด สระแก้ว โดยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพในรูปแบบการจัดเวที ประชาคม โดยมีผู้เข้าร่วม 95 คน ประกอบด้วย นักเรียน ครู ผู้ปกครองและผู้นำชุมชน ผลการศึกษาพบว่า ผลจากการศึกษาสภาพปัญหา และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน ชุมชนบ้านโนนจิก ตำบล วัฒนานคร อำเภอวัฒนานคร จังหวัด สระแก้ว พบว่าเยาวชนมีปัญหาเรื่องการติดเทคโนโลยี ปัญหาการใช้ความ รุนแรง ปัญหายาเสพติด และ ปัญหาไม่รักเรียน นอกจากนี้ผลการศึกษายังได้ชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาเยาวชนจะต้อง มีการมีส่วนร่วมกัน รับผิดชอบจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชน ด้วยกระบวนการ 5 กระบวนการ กระบวนการที่ 1 การ ละลายพฤติกรรมโดยผ่านกิจกรรม กระบวนการที่ 2 การสร้างการรับรู้ร่วมกันจากทุกภาคส่วนในชุมชน กระบวนการที่ 3 ร่วมกันระดมความคิดจากทุกภาคส่วนในชุมชนถึง ปัญหา สาเหตุ และผลกระทบจาก ปัญหา เยาวชน กระบวนการที่ 4 ร่วมกันระดมความคิดหาแนวทางการแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนาเยาวชน และกระบวนการ ที่ 5 การจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาเยาวชน

จากแนวคิดกระบวนการมีส่วนร่วมที่นักวิชาการทั้งหลายได้ให้ทรรศนะไว้ในเบื้องต้นที่กล่าว มา มีความหลากหลายในประเด็นมากพอสมควร แต่อย่างไรก็ตาม หากนำมาประมวลให้เป็นลักษณะ ที่เป็นระบบตามแนวคิดของ Cohen, J.M., & Uphoff, N.T. (1980) จะเห็นว่า มีความเป็นระบบใน เรื่องของประเด็นสำคัญ โดยเขาได้มีการนำเอากระบวนการมีส่วนร่วมจากนักวิชาการทั้งหลายมา ประมวลเป็นแนวคิดหลัก และได้จำแนกรูปแบบกระบวนการมีส่วนร่วม ดังนี้

ขั้นที่ 1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ในกระบวนการของการตัดสินใจ นั้นประการแรกสุดที่ต้องกระทำ คือ การกำหนดความต้องการและการจัดลำดับความสำคัญ ต่อจากนั้นก็เลือกนโยบายและประชาชนที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจนี้เป็นกระบวนการต่อเนื่องที่ต้อง ดำเนินการไปเรื่อย ๆ ตั้งแต่การตัดสินใจในช่วงเริ่มต้น การตัดสินใจในช่วงดำเนินการวางแผน และ การตัดสินใจในช่วงการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

ขั้นที่ 2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน (Implementation) ในส่วนที่เป็นองค์ประกอบ ของการดำเนินงานโครงการนั้นได้มาจากคำถามว่าใครจะทำประโยชน์ให้แก่โครงการได้บ้างและจะทำ ประโยชน์ได้โดยวิธีใด เช่น การช่วยเหลือด้านทรัพยากร การบริหารการงานและการประสานงานและ การขอความช่วยเหลือ เป็นต้น

ขั้นที่ 3 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (Benefits) ในส่วนที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ นอกจากความสำคัญของผลประโยชน์ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพแล้ว ยังจะต้องพิจารณาถึงการกระจายผลประโยชน์ภายในกลุ่มด้วย ผลประโยชน์ของโครงการนี้รวมทั้งผลที่เป็นประโยชน์ทางบวก และผลที่เกิดขึ้นในทางลบที่เป็นผลเสียของโครงการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์และเป็นโทษต่อบุคคลและสังคมด้วย

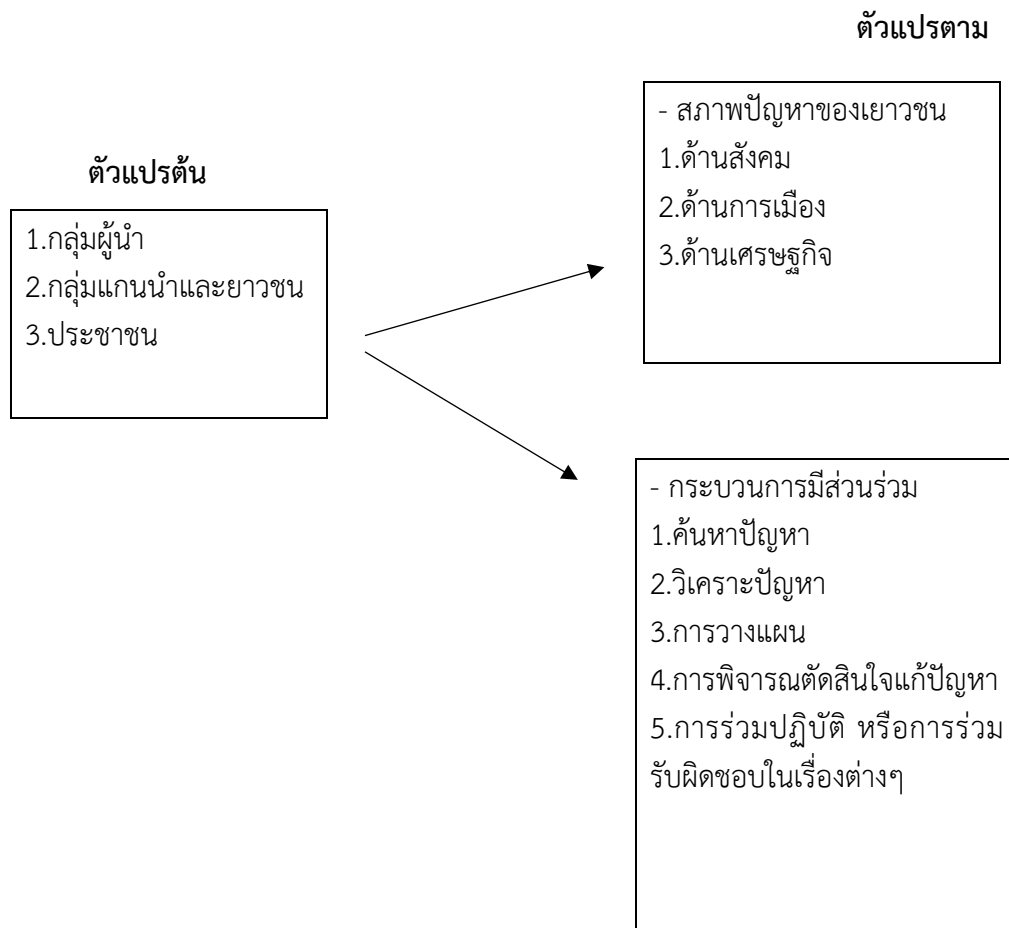
ขั้นที่ 4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) การมีส่วนร่วมในการประเมิน ผลนั้น สิ่งสำคัญจะต้องสังเกต คือ ความเห็น (Views) ความชอบ (Preferences) และความคาดหวัง (Expectation) ซึ่งมีอิทธิพลสามารถแปรเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลในกลุ่มต่าง ๆ ได้

อคิน รพีพัฒน์ (2525: น.104-111) ได้แบ่งกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนออกเป็น 5 ระดับ คือ 1. ประชาชนมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและความต้องการของชุมชนตลอดจนเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาร่วมกับผู้ปฏิบัติงานในสนาม (Organizer) 2. ประชาชนมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์หาสาเหตุแห่งปัญหาและแนวทางต่าง ๆ ที่อาจนำมาใช้ในการแก้ปัญหา 3. ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาแนวทางและวิธีการที่จะใช้ในการแก้ปัญหาและวางแผนเพื่อแก้ปัญหาร่วมกันกับผู้ปฏิบัติงานสนาม 4. ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนเพื่อแก้ปัญหา 5. ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามผลการปฏิบัติงานร่วมกับผู้ปฏิบัติงาน

จากการศึกษา แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ทราบถึงลักษณะของกลุ่มเยาวชนและกระบวนการการมีส่วนร่วมในพื้นที่ อีกทั้งได้ศึกษาถึงประเด็นปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำโครงการ การมีส่วนร่วม ผู้วิจัยจึงศึกษาแนวคิดทฤษฎีแนวทางการแก้ไขปัญหาของเยาวชน เพื่อให้กระบวนการการมีส่วนร่วมมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพิ่มวิธีการในการมีส่วนร่วมให้มีประสิทธิภาพ เพื่อแก้ไขปัญหที่พบในชุมชนมากขึ้น เมื่อให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและดำเนินกิจกรรม จึงช่วยเสริมสร้างความรับผิดชอบและเป็นการสร้างจิตสำนึกการเป็นเจ้าของในพื้นที่ชุมชนของตนเอง นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมยังช่วยพัฒนา ทักษะทางด้านสังคมและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างคุณลักษณะเชิงบวกในตัวเยาวชนเอง อีกทั้งการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลยังช่วยให้เยาวชนได้เรียนรู้จากผลลัพธ์ของกิจกรรม และสามารถปรับปรุงและยกศักยภาพให้กับเยาวชนในพื้นที่ของหมู่บ้านได้ ดังนั้นจึงเป็นส่วนที่สำคัญในการที่จะพัฒนาศักยภาพ และเป็นการเตรียมความพร้อม สำหรับการเผชิญกับความท้าทายต่างๆ ของเยาวชนเป็นต้น

6.กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง กระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบล
บาโง๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา ได้ศึกษากรอบแนวคิดดังภาพ นี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษา กระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลบาโง๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งในบทนี้

กล่าวถึงประเด็นที่สำคัญ ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูลหลัก เครื่องมือที่ใช้และการสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและระยะเวลาการวิจัย ตามลำดับ ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Research) ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ (key informant)ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ นายยกองค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ จำนวน 1 คน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ จำนวน 1 คน เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน จำนวน 1 คน ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 3 คน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ จำนวน 1 คน ผู้นำศาสนา จำนวน 1 คน แกนนำและกลุ่มเยาวชน จำนวน 2 คน รวมทั้งหมด 10 คน โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบมีจุดมุ่งหมายของการศึกษาเป็นหลัก เพื่อให้ได้ข้อมูลหลักที่มีคุณสมบัติภายใต้กรอบการศึกษาวิจัย เครื่องมือที่ใช้ใช้แบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้าง การเก็บรวบรวมเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก

เครื่องมือที่ใช้และการสร้างเครื่องมือ

การดำเนินวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

- 1.ศึกษาดำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสร้างแบบสัมภาษณ์
- 2.กำหนดขอบข่ายของข้อมูลที่ต้องการให้ครอบคลุมกรอบการศึกษาค้นคว้า
- 3.นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความถูกต้องและให้คำแนะนำเพื่อแก้ไขปรับปรุงแบบสัมภาษณ์และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
- 4.นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องแล้วลงพื้นที่เก็บข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Research) โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยดังนี้

- 1.ศึกษาข้อมูลบริบทพื้นที่จากเว็บไซต์อินเทอร์เน็ตและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ พื้นที่ ตำบลบาโร๊ะอำเภอยะหา จังหวัดยะลา
- 2.ลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลจากการลงพื้นที่นำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลและหาแนวทางการแก้ไขปัญหา
- 3.ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาจากสื่อสารสนเทศและเว็บไซต์อินเทอร์เน็ต
- 4.ผู้ศึกษา ศึกษาข้อมูลโดยการลงพื้นที่สัมภาษณ์ กลุ่มผู้นำและประชาชนในพื้นที่ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ และเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในการอัดเสียงและใช้ ปากกา สมุด ในการจดบันทึก
- 5.ผู้ศึกษานำข้อมูลมารวบรวมและวิเคราะห์ในลำดับต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Research) มีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพผู้ศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาจัดหมวดหมู่ของคำตอบโดยพิจารณาจากคำตอบที่สัมภาษณ์มีการตอบซ้ำหรือไม่

2. นำข้อมูลที่ตอบซ้ำเป็นอันดับแรกและอันดับรองมาพิจารณา และแยกหมวดหมู่

3. นำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลจากผลเรียงลำดับของข้อมูล จากการสัมภาษณ์เชิงคุณภาพ มาวิเคราะห์เชิงพรรณนาตามทฤษฎีและวัตถุประสงค์

4. นำเสนอข้อมูลเป็นข้อความบรรยาย

ระยะเวลาการวิจัย

ในการศึกษานี้ใช้ระยะเวลาในการศึกษาตั้งแต่วันที่ 20 มิถุนายน จนถึงวันที่ 9 ตุลาคม 2567

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการนำเสนอ กระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะลา จังหวัดยะลา ซึ่งผลจากการศึกษาเป็นการ ตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย 2 ประเด็นหลักคือ

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของเยาวชนในพื้นที่ ตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะลา จังหวัดยะลา
2. เพื่อศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบล บาโร๊ะ อำเภอยะลา จังหวัดยะลา

บริบทชุมชน

บ้าน “บาโร๊ะ” ตำบลบาโร๊ะ เดิมเริ่มแรกตั้งอยู่หมู่ที่ 1 บ้านปูแล ขณะนั้นมีกลุ่มบ้านเรือนอยู่ กลุ่มหนึ่งเรียกว่า “บ้านบาโร๊ะ” ต่อมาภายหลังได้รวมกลุ่มบ้านหลาย ๆ กลุ่มเข้าด้วยกัน รวมเรียกว่า “บาโร๊ะ” โดยเอาชื่อบ้านที่มีกำนันคนแรกอาศัยอยู่เป็นชื่อตำบล หรือมีผู้เล่าว่าคำว่า “บาโร๊ะ” หมายถึง ทุงน่าน้ำลึก ที่มีน้ำขังตลอดทั้งปี ซึ่งชาวบ้านเรียกกันจนถึงปัจจุบัน ในตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะลา จังหวัดยะลา เป็นพื้นที่ ที่มีประชากรเป็นจำนวนมาก ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำ เกษตรปลูกพืชผล เป็นหลักแต่ในปัจจุบันประชาชนมีการประกอบอาชีพหลากหลายอาชีพมากขึ้น ค้าขาย อาชีพข้าราชการ เป็นต้น คนในพื้นที่ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม 100 เปอร์เซ็นต์ การอยู่ ร่วมกันในพื้นที่อยู่อย่างสามัคคีกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เหมือนพี่เหมือนน้อง ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่ที่ พบในพื้นที่ ตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะลา จังหวัดยะลา พบมากที่สุด คือ ปัญหาเกี่ยวกับเยาวชน ได้แก่ ปัญหา ยาเสพติด ปัญหาครอบครัว ปัญหาขาดการศึกษา

การตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของเยาวชนในพื้นที่ ตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะลา จังหวัดยะลา

การศึกษาปัญหาเยาวชนในพื้นที่ตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะลา จังหวัดยะลา ผู้วิเคราะห์ สภาพปัญหาของ เยาวชน ประกอบ 2 ด้านได้แก่ ด้านที่ 1) ปัญหาเยาวชนในด้านสังคม 2) ปัญหาเยาวชนในด้าน เศรษฐกิจ

ด้านที่ 1 ปัญหาเยาวชนในด้านสังคม

ปัญหาเยาวชนในพื้นที่ตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะลา จังหวัดยะลา ในด้านสังคมเป็นปัญหาเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป ซึ่งเยาวชนในพื้นที่ส่วนใหญ่มักจะไว้วางใจเพื่อนมากกว่าคนในครอบครัว ทำให้ ถูกชักจูงไปไหนทางที่ไม่ดีและก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา เช่น ปัญหา ยาเสพติด ปัญหาครอบครัว ปัญหาขาดการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ปัญหายาเสพติด

ปัญหาเสพติดเป็นปัญหาหลักที่เราไม่สามารถที่แก้ไขได้เพราะเกิดจากสภาพแวดล้อมและการชักจูงหรือชี้นำจากรุ่นพี่สู่วัยรุ่นทำให้เกิดการหลงผิด อยากรู้อยากลองทำให้เกิดปัญหาตามมา ซึ่งในปัจจุบันมีนโยบายกัญชาเสรี ทำให้ตัวเยาวชนสามารถเข้าถึงยาเสพติดได้ง่ายมากขึ้น สาเหตุหลักที่ทำให้เยาวชนติดยาเสพติด และส่งผลกระทบต่อทางด้านสุขภาพ ความปลอดภัย หรือชีวิตประจำวันของคนในพื้นที่ ยาเสพติดทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรม ความรุนแรง คนในชุมชนเองก็ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมสาเหตุที่ทำให้คนบางคนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ต้องพึ่งพาการบำบัดและการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องการแก้ไขปัญหาจึงต้องเริ่มจากการป้องกันตั้งแต่ต้น จึงจำเป็นต้องให้ความรู้แก่เยาวชน โดยเริ่มตั้งแต่ในวัยเด็ก ว่าผลกระทบจากการใช้ยาเสพติดมีอะไรบ้าง รวมถึงสนับสนุนให้พวกเขามีกิจกรรมสร้างสรรค์และมีสิ่งๆ ที่ช่วยให้ชีวิตมีเป้าหมายและคุณค่า จึงต้องเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับครอบครัวในส่วนของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของยาเสพติด ให้การดูแลทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ช่วยให้พวกเขากลับมาใช้ชีวิตที่มีคุณค่าได้อีกครั้ง และไม่หันกลับไปใช้ยาเสพติดอีก การสนับสนุนทางจิตใจ รวมถึงการฝึกอาชีพและให้โอกาสในการทำงานที่มั่นคงก็เป็นปัจจัยสำคัญในการช่วยเหลือพวกเขาทำดีที่สุด การแก้ปัญหาเสพติดเป็นเรื่องที่ต้องทำร่วมกันจากทุกฝ่าย ไม่ว่าจะ เป็นภาครัฐ เอกชน หรือคนในชุมชนเอง โดยการทำความเข้าใจกันและเห็นถึงความสำคัญของการแก้ไขปัญหานี้จะทำให้เราสามารถต่อสู้และแก้ปัญหาได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว

ดังกล่าว

“คือปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น หลักๆเยาวชนติดเพื่อน เพื่อนก็มีการชวนให้ลองทำจากเรื่องเล็กๆเช่น สูบยาเส้น และลามไปถึงเรื่องใหญ่เช่น ลองดื่มกระท่อมอะไรแบบนี้สุดท้ายก็ติดและก็มี การเพิ่มจากกระท่อมเป็นกัญชามันเลยลามขึ้นมาเรื่อยๆยังมีนโยบาย กัญชาเสรียิ่งไปกันใหญ่ เยาวชนก็ยังติดเยอะขึ้นผู้นำในชุมชนจะต้อง ช่วยพ่อแม่เนื่องจากเมื่อเป็นสังคม โดยศักยภาพของครอบครัวบางครั้ง ก็เอาไม่อยู่ เนื่องจากลูกเรา เราควบคุมได้ แต่ลูกคนอื่นเราควบคุมไม่ได้ เนื่องจากมีการนำยาเสพติดมาขายในชุมชน เราจะไปรู้ไหมว่าลูกเราจะซื้อหรือไม่ซื้อ จึงต้องมอบอำนาจให้ผู้นำเป็นหูเป็นตาให้ ถ้าอยู่ในบ้าน เป็นลูกคุณ แต่ถ้าออกจากบ้านก็เป็นลูกผมเหมือนกัน ผู้นำชุมชนจึงต้อง ทำข้อตกลง สร้างเครือข่ายระหว่างครอบครัวกับผู้นำ มาพูดคุย ปรึกษาหารือ จัดตั้งกลุ่มในระดับชุมชน โดยให้ผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้กำกับ ดูแล ออกแบบวิธีการจัดการ พ่อแม่ทำข้อตกลงกัน สถาบันครอบครัว ก็ต้องมีส่วนร่วมไม่ใช่ให้ผู้ใหญ่บ้านทำคนเดียว เพราะว่า พ่อแม่ให้จับ ลูกเขาไหม หากพ่อแม่ไม่ยอมก็โกรธผู้ใหญ่อีก จึงต้องทำข้อตกลงหรือ mouระหว่างกัน เพราะว่าไม่อยากตกอยู่ในภาวะจำยอม จึงมอบ อำนาจให้ผู้ใหญ่บ้านดูแล อยู่ในบ้านลูกคุณ อยู่นอกบ้านลูกผม ถ้า สมัครศึกัน ก็แก้ปัญหาเสพติดได้ ”

(นายอัปสรอชิต ทาเนาะ 1,2567)

“ใช่ เด็กติดยาเสพติดก็มาจากเพื่อนนี่แหละ พ่อเด็กมันโตขึ้นมาจนก็รู้อยากลอง อยากทำอะไรใหม่ๆ ตามเพื่อนบ้าง ไปแล้วไม่กลับมาอนที่บ้านบ้างเพราะอยู่กับเพื่อน สุดท้ายก็ติดและเดือดร้อนคนอื่นไปทั่วเหมือนที่เราเห็นๆกันนี่แหละ เดือดร้อนตัวเองไม่พอ ไม่มีตั้งยังมาขโมยของคนอื่นก็มี”

(รอสีอนะห์ หะยี 2,2567)

ดังนั้น จากข้อมูลนี้สะท้อนจากผู้ให้ข้อมูล พบว่า ปัญหายาเสพติดในเยาวชนส่วนใหญ่เกิดจากอิทธิพลของเพื่อน โดยเริ่มจากการลองสารเสพติดเล็กน้อย เช่น การสูบบุหรี่ และค๋อย ๆ พัฒนาสู่การใช้สารเสพติดที่รุนแรงขึ้น เช่น ใบกระท่อมและกัญชา นอกจากนี้ การมีนโยบายกัญชาเสรีอาจเป็นปัจจัยที่ทำให้เยาวชนเข้าถึงสารเสพติดได้ง่ายขึ้น ส่งผลให้ปัญหาการติดยาในกลุ่มนี้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

2. ปัญหาครอบครัว

ปัญหาภายในครอบครัวเกิดจากความขัดแย้งหรือความไม่เข้าใจระหว่างสมาชิก ซึ่งส่งผลต่อบรรยากาศและความสัมพันธ์ในครอบครัว ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหา ได้แก่ ปัญหาทางเศรษฐกิจ ความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันระหว่างพ่อแม่ และพฤติกรรมของบุตรที่ไม่สอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง นอกจากนี้ ภาระหน้าที่ที่ทำให้ไม่มีเวลาใช้ร่วมกันยังทำให้ความสัมพันธ์ลดลง หากปัญหาเหล่านี้ไม่ได้รับการแก้ไข จะส่งผลให้เกิดความเครียดสะสมและทำให้ความสัมพันธ์เสื่อมถอย การแก้ไขปัญหาคควรเริ่มต้นจากการสื่อสารที่ดี การเปิดใจพูดคุย และสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและสนับสนุนในครอบครัวเพื่อรักษาความสุขและความสัมพันธ์ที่ดี

ดังกล่าว

“ปัญหาในครอบครัวมักเกิดจากความไม่เข้าใจกัน หรือความขัดแย้งระหว่างคนในบ้าน ซึ่งมันส่งผลให้บรรยากาศและความสัมพันธ์ในครอบครัวแย่ลง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเงิน การตัดสินใจ หรือการเลี้ยงดูลูก เช่น พ่อแม่อาจทะเลาะกันเพราะมีความเห็นไม่ตรงกันในเรื่องเงิน การดูแลลูก หรือเรื่องอื่น ๆ ทำให้เกิดการโต้เถียงและความตึงเครียด ถ้าไม่แก้ไขก็จะทำให้ครอบครัวไม่มีความสุข อีกเรื่องหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาคือพฤติกรรมของลูกที่ไม่เป็นไปตามที่พ่อแม่คาดหวัง เช่น ไม่ตั้งใจเรียน มีเพื่อนที่พ่อแม่ไม่ชอบ หรือไม่ทำตามกฎของบ้าน ทำให้พ่อแม่กับลูกขัดแย้งกัน นอกจากนี้ งานหนักหรือความรับผิดชอบต่าง ๆ อาจทำให้คนในครอบครัวไม่มีเวลาให้กันพอ ความผูกพันก็จะลดลง เมื่อไม่ได้ใช้เวลาร่วมกัน ความเข้าใจกันก็จะหายไป ทำให้รู้สึกว่ครอบครัว

ขาดการสนับสนุนและความอบอุ่นถ้าปล่อยปัญหาไว้นาน ๆ โดยไม่
แก้ไข จะทำให้ทุกคนเครียด และความสัมพันธ์ในครอบครัวยิ่งแย่ลง
วิธีที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหาคือการพูดคุยกัน เปิดใจรับฟังกันและกัน
เพื่อหาทางแก้ไขที่ทุกคนพอใจ การสร้างบรรยากาศในบ้านให้อบอุ่น
และสนับสนุนกัน จะช่วยให้ครอบครัวมีความสุขและอยู่กันอย่างดี”

(นายอัศดรอชิ ทาเนาะ 1,2567)

“ในส่วนมุมมองของแบในเรื่องครอบครัว บางครอบครัวถ้ามีเงินมี
ความพร้อมจะให้เด็กๆเรียน ก็สนับสนุนเต็มที่ในการเรียนแต่บาง
ครอบครัวนั้นแหละก็ไม่มีเวลาให้ลูก ภาระหน้าที่ก็เยอะ อย่างเช่น
ทำงานหนัก การดูแลครอบครัว ไปหาเงิน ทำงานที่มัลย์ ทำให้สมาชิก
ในครอบครัวไม่มีเวลาให้กันเพียงพอ ทำให้ความผูกพันความใกล้ชิด
ความเข้าใจที่มีต่อกันลดลง ทำให้ครอบครัวขาดการสนับสนุนและ
ความอบอุ่นบางคนแม้ก็ต้องออกไปทำงานจากที่ไกลๆ เด็กๆอยู่กับ
ยาย ขาดความอบอุ่น เพราะการได้รับการดูแลอบรมจากคนอื่นไม่ดี
เท่าที่พ่อแม่สั่งสอน ถ้าเจอเพื่อนที่ดีก็พาไปไหนทางที่ดีแต่ถ้าเจอ
เพื่อนที่ทะเลาะทะเลาะก็ไปทางที่ไม่ดี ดิถยาบ้างอะไรบ้าง บางคนก็
ถึงขั้นไม่เรียนหนังสือ เราเองก็ช่วยเต็มที่เท่าที่ช่วยได้แหละนะ”

(นายมะรุติง เจ๊ะแวคอเลาะ 2,2567)

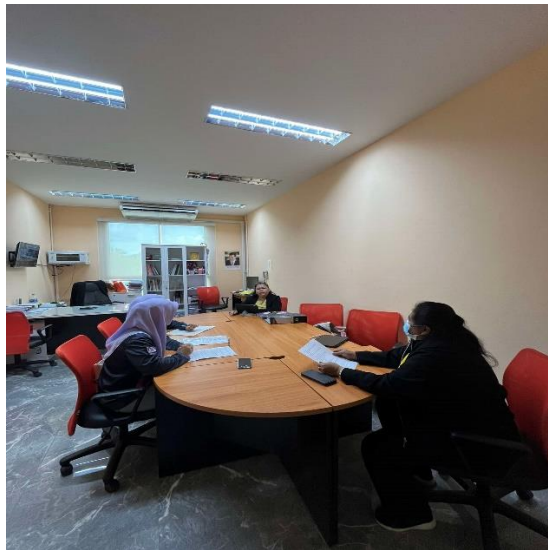
“ก็คือเด็กก็อยู่ที่ผู้ใหญ่ดูแล กว่าจะโตมาก็ต้องผ่านจุดที่มันอยู่กับ
ครอบครัว อยู่กับพ่อแม่ พ่อแม่บางคนก็ไม่ได้สนใจเด็กขนาดนั้น
เพราะว่ามีลูกเยอะ ไม่ทันจะดูแลจึงปล่อยให้คนโตดูแลแทน และ
พ่อแม่ไปทำงาน พอที่ดูแลน้อง ทำให้พี่บางคนก็ไม่อยากเรียนหนังสือ
เพราะอะไรหลายๆอย่าง และอีกปัญหาหาเงินส่งเด็กๆไม่ทันทำให้มี
ความคิดที่จะไปขโมยของคนอื่น ขโมยข้าว ลูกมะพร้าวบ้าง เพื่อให้
ตัวเองมีกิน เพราะเงินสมัยนี้หายาก บางคนถ้าดีหน่อยก็ทำงานทำ

(อาอีชะห์ สะอง3,2567)

ดังนั้น จากข้อมูลที่สะท้อนจากผู้ให้ข้อมูล พบว่า บทสัมภาษณ์นี้สะท้อนปัญหาครอบครัวที่
ส่งผลกระทบต่อเยาวชน โดยเฉพาะในกรณีที่พ่อแม่ไม่มีเวลาเพียงพอในการดูแลลูก เนื่องจากภาระ
การทำงานที่ต้องออกไปทำงานไกลบ้าน ทำให้เด็กต้องอยู่ในความดูแลของผู้สูงอายุหรือพี่น้อง ซึ่งอาจ
ไม่สามารถให้การดูแลที่เหมาะสมได้เท่ากับพ่อแม่ ส่งผลให้เด็กขาดความอบอุ่นและเสี่ยงต่อการถูกชัก
จูงไปในทางที่ไม่เหมาะสม เช่น การติดยาเสพติดหรือหลีกเลี่ยงการศึกษา นอกจากนี้ ปัญหาทาง
เศรษฐกิจยังเป็นปัจจัยที่ทำให้เด็กบางคนหันไปทำสิ่งที่ผิดกฎหมาย

3.ปัญหาการศึกษา

ปัญหาของเยาวชนมีทั้งในระบบการศึกษาและนอกระบบมีความซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับหลายปัจจัย โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลจากเมืองใหญ่ ทำให้ผู้ปกครองบางท่านไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา ปล่อยปะละเลยการดูแลบุตรหลาน เพราะยึดติดกับความเชื่อเดิมๆ เรียนจบมาก็ไม่มีงานทำ อยู่ดี ซึ่งบางครอบครัวอยากส่งลูกเรียนแต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่นอกเหนือจากการสนับสนุนจากภาครัฐ ทำให้เด็กบางคนขาดโอกาสในการศึกษา ทำให้เยาวชนบางกลุ่มมุ่งไปสู่อบายมุขต่างๆ โดยการสัมภาษณ์ของ ท่านปลัดและเจ้าที่กองการศึกษา

ภาพที่ 1 สัมภาษณ์ นางสาวเมธาวี ทิพย์มณเฑียร ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบาไร่
นางสาวพัฒนา แก้วกับทอง เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

ด้านที่ 2 ปัญหาเยาวชนในเศรษฐกิจ

ปัญหาเยาวชนในด้านเศรษฐกิจ เกิดจากปัญหาในเรื่องของรายได้ การว่างงาน เกิดจากการที่เยาวชนเรียนจบมาไม่ตรงสายกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทำให้เกิดการตกงานหรือการว่างงานสูง บางคนจบมาไม่ตรงสายกับงานที่ตัวเองชอบ บางคนก็เกิดจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย ไม่สามารถส่งเสียลูกเรียนได้ จึงทำให้เยาวชนบางคนขาดโอกาสในการศึกษา และเด็กบางคนก็ต้องทำงานส่งเสียเลี้ยงดูคนในครอบครัว ทำให้ต้อง ออกไปทำงาน ต่างถิ่น เด็กบางคนก็เจอปัญหา ในการทำงานต่างถิ่น เพราะเด็กบางคนไม่ได้เรียนหนังสือ จึงไม่มีวุฒิทำให้หางานทำยากมากขึ้นแต่บางคนก็เรียนหนังสือแล้ววุฒิก็โชคดีในการทำงาน เพราะสมัยนี้การที่เขาเปิดรับสมัครงานเข้าเปิดโอกาสให้กับคนที่มีวุฒิมากกว่า ซึ่งทำให้เกิดด้อยค่าของตนเอง จึงกลับมาอยู่บ้านแล้วสร้างภาระให้ครอบครัว เป็นอย่างมาก โดยการสัมภาษณ์นายกกับท่านปลัด

ภาพที่ 1 สัมภาษณ์ นายอับลอรอชิ ทาเนาะ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบาโง๊ะ

ภาพที่ 2 สัมภาษณ์ นางสาวเมธาวี ทิพย์มณเฑียร ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบาโง๊ะ

ผลการศึกษาจากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อการศึกษาสภาพปัญหาเยาวชนในพื้นที่ตำบลบาโง๊ะ อำเภอยะลา จังหวัดยะลา ได้วิเคราะห์พบว่า สภาพปัญหาของเยาวชน ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1) ปัญหาด้านสังคม 2) ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

ด้านที่ 1) ปัญหาเยาวชนด้านสังคมในพื้นที่ตำบลบาโง๊ะ อำเภอยะลา จังหวัดยะลา ในด้านสังคมเป็นปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป ซึ่งเยาวชนในพื้นที่ส่วนใหญ่มักจะไว้วางใจเพื่อนมากกว่าคนในครอบครัวให้ถูกชักจูงไปไหนทางที่ไม่ดีและก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาครอบครัว ปัญหาขาดการศึกษา

ด้านที่ 2) ปัญหาเยาวชนด้านเศรษฐกิจ เกิดจากการที่เยาวชนเรียนจบมาไม่ตรงสายกับความ
ต้องของตลาดแรงงาน ทำให้เกิดปัญหาการตกงานหรือการว่างงานสูง บางคนจบมาไม่ตรงสายกับงาน
ที่ตัวเองชอบ บางคนก็เกิดจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย ไม่สามารถส่งเสียลูกเรียนได้ จึงทำให้เยาวชน
บางคนขาดโอกาสในการศึกษา และเด็กบางคนก็ต้องทำงานส่งเสียเลี้ยงดูคนในครอบครัว ทำให้ต้อง
ออกไปทำงานต่างถิ่น ทำให้เกิดเป็นปัญหาต่างๆตามมา เช่น ปัญหาเกี่ยวกับรายได้ และ ปัญหาการ
ว่างงาน

**การตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน
กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลบาไร่ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา** ซึ่งได้มีกระบวนการมีส่วน
ร่วมทั้งหมด 5 ด้าน ประกอบด้วย 1.ค้นหาปัญหา 2.วิเคราะห์ปัญหา 3.การวางแผน 4.การพิจารณา
ตัดสินใจแก้ปัญหา 5.การร่วมปฏิบัติ หรือ การร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ

กระบวนการที่ 1 การค้นหาปัญหา

การค้นหาโดยมีองค์การบริหารส่วนตำบลบาไร่ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา ได้จัดเวที
ประชาคมเพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชนได้เสนอปัญหาด้วยตนเอง ทางอบต.เองก็มีการแบ่งกลุ่มเพื่อให้
เยาวชนได้เสนอปัญหาของแต่ละหมู่บ้าน ทางอบต.ก็ได้นำปัญหาเหล่านั้นลงมาบรรจุลงในแผน เพื่อนำ
ประมวผลในการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา และกำหนดกิจกรรมต่างๆให้สอดคล้องกับปัญหา
โดยการสัมภาษณ์ นายกององค์การบริหารส่วนตำบลบาไร่ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา และ ท่านปลัด

ตั้งคำถามว่า

“ในพื้นที่ของเรา ได้มีการจัดกิจกรรมเวทีประชาคมโดยเน้นที่การเปิด
โอกาสให้เยาวชนจากทุกหมู่บ้านได้มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น
ต่อปัญหาให้ทุกคนสามารถพูดถึงปัญหาของตัวเอง ที่พวกเขาเผชิญอยู่ใน
ชีวิตประจำวัน โดยการจัดแบ่งกลุ่มตามหมู่บ้านนั้นทำให้ทุกคนสามารถ
นำเสนอปัญหาที่เป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ตนเองได้อย่างอิสระ ไม่ว่าจะ
เป็นปัญหาสังคม การศึกษา หรือสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเสนอแนวทางใน
การแก้ไขที่ตนคิดว่าเหมาะสม เพื่อร่วมกันหาวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น
ในชุมชนของตนเอง กระบวนการนี้มุ่งเน้นที่การสร้างความร่วมมือและ
ระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนภายในกลุ่ม เพื่อกำหนดทิศทางการ
พัฒนาที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการเน้นให้เยาวชนเป็น
ศูนย์กลางของการมีส่วนร่วม เพราะเยาวชนเป็นกลุ่มคนที่ได้รับ
ผลกระทบจากการตัดสินใจในการพัฒนาชุมชนมากที่สุดการมีส่วนร่วม
ของเยาวชนในการพัฒนาและตัดสินใจเหล่านี้ยังมีเป้าหมายในการสร้าง
รากฐานให้พวกเขาเป็นผู้นำที่มีคุณภาพในอนาคต เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่
มีจิตสำนึกที่ดี มีความสามัคคี และพร้อมที่จะรับผิดชอบต่อสังคม การ

สร้างต้นกล้าที่เข้มแข็งนี้จะช่วยสร้างชุมชนที่พัฒนาไปในทิศทางที่ยั่งยืน
และมั่นคง”

(นายอัครอรชิต ทาเนาะ 1,2567)

“นายก อบต. บาโร๊ะ ที่อำเภอยะหา ส่วนใหญ่แล้ว เขาจัดเวทีประชาคม
ขึ้นมาให้เยาวชนแต่ละหมู่บ้านได้เข้ามาเสนอปัญหาที่พวกเขาเจอด้วย
ตัวเองเลย ไม่ใช่แค่ฟังอย่างเดียว เขาจัดเป็นกลุ่มย่อยๆ ตามหมู่บ้าน
เพื่อให้ทุกคนได้พูดถึงปัญหาของตัวเองอย่างชัดเจน หลังจากที่น้องๆ
เยาวชนเสนอปัญหามาแล้ว ทาง อบต. ก็จะนำปัญหาเหล่านั้นมา
รวบรวมและนั่งวิเคราะห์อย่างละเอียด ว่าเรื่องไหนควรทำก่อนหรือหลัง
จากนั้นจึงมาวางแผนโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่ตรงกับแต่ละหมู่บ้าน
เพื่อให้แก้ปัญหาได้อย่างตรงจุดจริงๆ วิธีการนี้ผมว่าดีมากครับ เพราะ
ไม่ใช่แค่ฟังความเห็นแล้วปล่อยผ่าน แต่เยาวชนได้เข้ามามีส่วนร่วมใน
กระบวนการพัฒนาท้องถิ่นจริงๆ ทั้งการคิดและการทำ นอกจากนี้ ยัง
ช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างชาวบ้านกับผู้บริหารท้องถิ่นอีกด้วย
ทำให้การแก้ปัญหาในชุมชนมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะเราได้รับฟัง
จากคนที่อยู่กับปัญหาจริงๆ ครับ”

(นายมะรุติง เจ๊ะแหวดอเลาะ 2,2567)

ดังนั้น การจัดเวทีประชาคมของ บาโร๊ะ อำเภอยะหา เปิดโอกาสให้เยาวชนในแต่ละหมู่บ้าน
เข้ามาเสนอปัญหาของตัวเองโดยตรง โดยแบ่งกลุ่มย่อยตามหมู่บ้านเพื่อให้สะดวกในการพูดคุยและ
แก้ปัญหาอย่างตรงจุด หลังจากรวบรวมปัญหา อบต. จะประมวลผลและจัดลำดับความสำคัญเพื่อ
กำหนดกิจกรรมหรือโครงการให้เหมาะสมกับแต่ละพื้นที่ วิธีการนี้ไม่เพียงช่วยให้เยาวชนมีส่วนร่วมใน
การพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง แต่ยังเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับผู้บริหารท้องถิ่น ทำให้
การแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพมากขึ้น

กระบวนการที่ 2 วิเคราะห์ปัญหา

การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์โดยรวมของปัญหาจะต้องเรียงลำดับความสำคัญของ
ปัญหาว่ามีปัญหาอะไรบ้าง ซึ่งจะต้องสำรวจและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการ
ต่างๆหลังจากที่องค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา ได้รับรู้ถึงปัญหา จะมีการ
จัดโครงการเพื่อให้สอดคล้องกับปัญหา ซึ่งในการจัดโครงการองค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอ
ยะหา จังหวัดยะลา มีวาระการประชุม 2-3 ครั้งต่อปี ในส่วนของเยาวชนจะประชุมกับทางแกนนำของ
เยาวชนทุกๆเดือนหรือทุกครั้งที่ปัญหาเกิดขึ้นกับเยาวชน ไม่กำหนดการที่ชัดเจน โดยมี การวางแผน
การตัดสินใจ องค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ ได้เปิดโอกาสให้เยาวชนได้ร่วมคิดร่วมปฏิบัติและ
สามารถเสนอความคิดเห็นต่างๆให้ องค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ ได้รับฟังความคิดของเยาวชน
และนำไปปฏิบัติและสนองความต้องการของเยาวชนได้ถูกต้องตรงตามความต้องการของเยาวชนเอง

ดังกล่าว

“หัวใจหลักของนายก เพราะยึดถือแนวทางในการบริหารโดยใช้หลักการ คอมไฟแนนซ์ หลักการมีส่วนร่วมของเยาวชน ถือว่าเยาวชนคือเจ้าของ ฐานอำนาจ การกระจายอำนาจไม่ได้กระจายเพื่อให้นายก แต่กระจายให้ ประชาชนและเยาวชน ดังนั้นก่อนที่ท้องถิ่นจะจัดโครงการอะไรก็ตาม ที่ จะออกไปสู่ชุมชน ท้องถิ่นต้องมีแผนงานของประชาคม ฉะนั้นจะต้องไป หาปัญหามาก่อน เยาวชนประสบปัญหาอะไร ในเรื่องด้านใดบ้าง และ ปัญหานั้นเป็นอำนาจของท้องถิ่นหรือไม่ เราก็รับฟังปัญหาและคิดจาก ปัญหาเป็นโครงการ เพื่อแก้ปัญหา รากเง้าความลำบากของเยาวชนนั้น คือปัญหา จึงต้องหาคำตอบให้ได้ว่า ตรงนี้มีปัญหาอะไร แก้ปัญหาอย่างไร จึงจะได้รับความร่วมมือและการมีส่วนร่วมจากเยาวชน เกิดจากเยาวชน ไม่ได้เกิดจากนายก เพราะเป็นความต้องการของเยาวชน”

(อับดุลรอซี ทาเนาะ 1,2567)

“พี่ได้นำเยาวชนไปจัดทำกิจกรรม เพราะการจัดกิจกรรมเป็นการละลาย พฤติกรรมภายในตัว และองค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ มีการประชุม วางแผน ปีละ 2 ครั้ง พี่เป็นที่ปรึกษาของสภาเยาวชน โดยในแต่ละ โครงการต้องผ่านสภาก่อนผ่านสภาเสร็จต้องเข้าข้อบัญญัติ จะเชิญ ประธานแต่ละหมู่บ้านมาพูดคุยว่าปีนี้จะจัดทำกิจกรรมอย่างไร ในการจัด กิจกรรมทำให้รู้ปัญหาของเยาวชนได้ดี เราจะถามน้องๆที่เข้ากิจกรรมว่า น้องต้องการให้บ้านเมืองของเราไปในทิศทางไหน อย่างเช่นว่า น้องเห็นว่า บาโร๊ะทุกวันนี้เป็นอย่างไร เราสมควรพัฒนาในด้านใด เขาก็จะบอกกันมา แต่ส่วนใหญ่เราจะแบ่งกลุ่มกันทำบอกปัญหาในตรงนั้น แล้วมาออกฟรี เซนต์ อย่างเช่นของหมู่3 มีปัญหาอะไร หมู่4 มีปัญหาอะไร เรามีเปิดพื้นที่ ออกกำลังกายทุกหมู่บ้านนะ ที่ทำไปทำหมดเด็กไม่เน้นพูดเรื่องการศึกษา หรืออะไรเลย เขาจะบอกแค่ว่า เขาอยากมีพื้นที่ออกกำลังกาย เช่น สนาม ฟุตบอล สนามฟุตบอล ที่เล่นแบบมินิตล์และอื่นๆที่เกี่ยวกับการออกกำลังกาย ผู้นำเขาก็สนองทุกอย่าง”

(พัฒนา แก้วกับทอง 2,2567)

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะมุ่งวิเคราะห์ปัญหาโดยจัดลำดับความสำคัญและ สืบหาความต้องการของชุมชน เพื่อจัดโครงการที่สอดคล้องกับปัญหา โดยมีการประชุม 2-3 ครั้งต่อปี และประชุมกับเยาวชนทุกเดือนเพื่อรับฟังปัญหาและเสนอความคิดเห็นการบริหารงานเน้นให้เยาวชน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยการจัดกิจกรรมช่วยให้เยาวชนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ

ปัญหาชุมชน เช่น ความต้องการพื้นที่ออกกำลังกาย โดยผู้นำท้องถิ่นรับฟังและสนองต่อความต้องการของเยาวชน ทำให้เกิดการพัฒนาในชุมชนอย่างตรงจุดและมีประสิทธิภาพ.

กระบวนการที่ 3 การวางแผน

องค์การบริหารส่วนตำบลบาโง๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา ได้มีขั้นตอนการวางแผนเพื่อจัดทำกิจกรรมในการแก้ไขปัญหา โดยมีกระบวนการวางแผนเริ่มตั้งแต่เรียกประชุม เพื่อหาหรือการทำกิจกรรมต่างๆและกำหนดนโยบาย ได้มอบหมายหน้าที่ให้กับปลัดและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้มีการวางแผนในเรื่องงบประมาณ ในการวางแผนในการจัดกิจกรรมในแต่ละครั้ง มีการเรียกเยาวชนในพื้นที่เข้ามาประชุมร่วมกัน ได้เปิดโอกาสให้เยาวชนร่วมคิดร่วมเสนอความคิดเห็นในการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ตอบสนองกับความต้องการของเยาวชนและเอาความคิดของเยาวชนเป็นหลัก นายกองคการการบริหารส่วนตำบลบาโง๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา ได้มีการวางแผนจัดกิจกรรมต่างๆเพื่อเยาวชนห่างไกลยาเสพติด และอบายมุขต่างๆ โดยการสัมภาษณ์ของ นายกองคการการบริหารส่วนตำบลบาโง๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบาโง๊ะ และ เจ้าพนักงานชำนาญการ

คำกล่าว

“นายกองคการการบริหารส่วนตำบลบาโง๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา จัดการวางแผนกำหนดนโยบาย แล้วมอบหมายให้กับปลัดและเจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องได้วางแผน ในส่วนของปลัดวางแผนที่จะจัดกิจกรรมให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายให้มากที่สุด เพื่อที่จะจัดปัญหาในพื้นที่ โดยจัดรูปแบบกิจกรรมใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับยุคสมัยใหม่ ณ ปัจจุบัน ในส่วนของนายกได้ มีการวางแผนจัดกิจกรรมให้เยาวชนให้มีการมีส่วนร่วมของเยาวชน เพื่อให้เยาวชนมีความสมัครใจ และพยายามที่จะให้เยาวชนเรียนรู้การมีส่วนร่วมของชุมชน”

(นางสาวเมธาวี ทิพย์มณฑิธร 1,2567)

“ในการวางแผนของนายกองคการการบริหารส่วนตำบลบาโง๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา มีการจัดประชุมในการจัดกิจกรรมโดยจะเรียกประชุมกับตัวแทนของเยาวชนนำความคิดของเยาวชนเป็นหลัก ร่วมเสนอความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมต่างๆ ส่วนใหญ่เยาวชนเป็นคนที่เสนอความคิดเห็นทั้งหมด เช่น มีการเสนอว่าปีนี้จะเล่นกีฬาอะไรบ้าง จะจัดกิจกรรมกีฬาในรูปแบบไหน ส่วนร่วมของเยาวชนในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรม โดยเริ่มต้นจากการจัดประชุมที่มีการเชิญตัวแทนเยาวชนจากแต่ละหมู่บ้านมาร่วมกันปรึกษาหารือ โดยในที่ประชุมจะเปิดโอกาสให้เยาวชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ เพื่อให้แน่ใจว่าแนวคิดและข้อเสนอแนะของพวกเขาจะเป็นพื้นฐานในการวางแผนการจัดกิจกรรมต่างๆ ซึ่งกระบวนการนี้มุ่งเน้นการใช้ความคิดสร้างสรรค์และความต้องการของเยาวชนเป็นศูนย์กลางการจัดประชุมดังกล่าวเปิดโอกาสให้เยาวชนสามารถนำเสนอความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ อย่างเช่น การเลือกประเภทของกีฬาที่

จะจัดในแต่ละปี การออกแบบรูปแบบของกิจกรรมกีฬาที่จะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันกีฬาประเภทใด รูปแบบการจัดงาน และการเลือกสถานที่จัดการแข่งขัน ซึ่งการที่เยาวชนได้มีบทบาทในการเสนอความคิดเห็นเหล่านี้ไม่เพียงแต่ทำให้กิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นที่น่าพอใจและตรงกับความสนใจของผู้เข้าร่วมเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมให้เยาวชนได้มีโอกาสเรียนรู้กระบวนการวางแผนและการทำงานร่วมกับหน่วยงานในท้องถิ่นอย่างใกล้ชิด กระบวนการวางแผนนี้ยังเป็นการฝึกฝนเยาวชนให้รู้จักการรับฟังและทำงานเป็นทีมผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในวัยเดียวกัน รวมถึงผู้ใหญ่ในชุมชน ซึ่งถือเป็นการเตรียมความพร้อมให้พวกเขาเป็นผู้นำในอนาคตที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวางแผนและการจัดกิจกรรมที่มีเยาวชนเป็นศูนย์กลางนี้ยังสะท้อนถึงความมุ่งมั่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบาโง๊ะในการส่งเสริมให้เยาวชนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาชุมชนของตนเอง"

(นายอับดุลรอชี ทาเนาะ 2,2567)

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลบาโง๊ะเปิดโอกาสให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการคิดและเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน โดยนายกและปลัดได้วางแผนจัดกิจกรรมที่ตรงกับความต้องการของเยาวชนและสอดคล้องกับยุคสมัย ในการประชุม เยาวชนเป็นผู้เสนอความคิดเห็นหลัก เช่น การเลือกกีฬาและรูปแบบกิจกรรม ทำให้พวกเขามีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์กิจกรรมในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ.

กระบวนการที่ 4 การพิจารณาตัดสินใจแก้ปัญหา

องค์การบริหารส่วนตำบลบาโง๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา ได้มีการตัดสินใจแก้ไขปัญหาโดยมีการจัดกิจกรรมกีฬาด้านยาเสพติด เพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้นในพื้นที่ มีตัวแทนของเยาวชนแต่ละหมู่บ้านมาปรึกษาหารือร่วมกันเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกีฬาด้านยาเสพติด เพื่อให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบาโง๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา จะจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์หรือแผนงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบาโง๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา โครงการที่จัดขึ้นเกี่ยวกับยาเสพติด มีการรับฟังประชาคมที่มาจากกลุ่มเยาวชน โดยโครงการที่สามารถแก้ไขปัญหาเยาวชนในพื้นที่ตำบลบาโง๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา ได้แก่ โครงการแข่งขันกีฬาสามัคคีด้านยาเสพติด วัตถุประสงค์ที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้เยาวชนในพื้นที่ได้ใช้กิจกรรมกีฬาในการออกกำลังกาย โครงการที่จัดร่วมกับหน่วยงานอื่นในการจัดกิจกรรมฝึกอบรมกลุ่มเสี่ยงตามนโยบายรัฐบาล วัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมเพื่อให้เยาวชนมีความรู้และห่างไกลกับยาเสพติด โครงการฝึกอบรมอาชีพให้แก่ผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติด วัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติดมีอาชีพสามารถเลี้ยงตนเองได้ โครงการไม่เสพไม่ชิง วัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ความรู้ด้านยาเสพติดและกฎหมายจราจร โครงการวัยรุ่นยุคใหม่ ไม่ชิงสุกก่อนทาม วัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา โครงการสนับสนุนกิจกรรมสภาเด็กและเยาวชน วัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินกิจการสภาเด็กและเยาวชน และอื่น ๆ โดยการ

สัมภาษณ์ของ นายองค์การบริหารส่วนตำบลบาโระ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบาโระ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา

คำกล่าว

“องค์การบริหารส่วนตำบลบาโระ มีการตัดสินใจแก้ไขปัญหา โดยการจัดทำกิจกรรมกีฬา และกิจกรรมตะวะฮฺ เคยมีการจัดทำกิจกรรมพาเด็กติดยาเสพติดไปตะวะฮฺ แต่ตอนนี้ไม่ได้ทำแล้วได้ชะลอกิจกรรมตะวะฮฺไว้ เนื่องจากมีบางเรื่องที่ไม่สามารถรับได้ ส่วนใหญ่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลบาโระ จะเน้นในเรื่องกีฬาเป็นหลักเกี่ยวกับเยาวชน และตอนนี้มีการจัดทำ กิจกรรมชักจูงให้ทุกคนเข้ามัสยิด โดยมีการจัดทำกิจกรรมอ่านยาซีน ทุกๆ ค่ำ วันศุกร์ และหลังจากอ่านยาซีนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งไม่ได้มีการ ตักเตือนหรือพูดคุยเรื่องยาเสพติด แต่มีการพูดคุยว่าฟຸ່งนี้จะทำอะไร เปิดให้ทุกคนได้เสนอความคิดเห็นและเสนอแนะ ทุก ๆ อาทิตย์มีการรวมตัวกันที่สุเหร่าบ้านแบแอ มีทั้งเด็ก เยาวชน และผู้สูงอายุ มารวมตัวกันอ่านยาซีน ช่วง อ่านยาซีนเสร็จมีการปรึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน”

(อับลอรอซี ทาเนาะ 1,2567)

“องค์การบริหารส่วนตำบลบาโระ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา จะจัดกิจกรรมกีฬา ด้านภัยยาเสพติด เพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติด จะมีตัวแทนของเยาวชนแต่ละหมู่บ้าน มาปรึกษาหารือเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกีฬาด้านภัยยาเสพติด หลักๆ จะให้เยาวชนเน้นมีส่วนร่วมในการที่จะเสนอความคิดเห็น โดยนายองค์การบริหารส่วนตำบลบาโระ ก็จะมาจากเยาวชนในการเสนอกิจกรรม เหมือนโครงการยาเสพติด ก็จะรับฟังประชาคมที่มาจากกลุ่มเยาวชน โครงการที่สามารถแก้ไขปัญหายาเยาวชนในพื้นที่ตำบลบาโระ ได้แก่โครงการแข่งขันกีฬาสานสัมพันธ์ อบต.บาโระ ด้านภัยยาเสพติด วัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนในพื้นที่ได้ใช้กิจกรรมกีฬาในการออกกำลังกาย โครงการร่วมกับหน่วยงานอื่นในการจัด กิจกรรมฝึกอบรมกลุ่มเสี่ยงตามนโยบายรัฐบาล วัตถุประสงค์เพื่อให้เยาวชนมีความรู้และห่างไกลจากยาเสพติด โครงการฝึกอบรมอาชีพให้แก่ผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติด วัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติดมีอาชีพสามารถเลี้ยงตนเองได้ โครงการไม่เสฟไม่ซิง วัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ความรู้ด้านยาเสพติดและกฎหมายจราจร โครงการวัยรุ่นยุคใหม่ ไม่ซิงสุก ก่อนห้าม วัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา และโครงการสนับสนุน กิจกรรมสภาเด็กและเยาวชน วัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการดำเนิน กิจกรรมสภาเด็กและเยาวชน ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการที่ได้จัดทำ ขึ้น คือ เยาวชนได้ออกกำลังกายและมีกิจกรรมร่วมกันไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด มีความรู้และ

ห่างไกลจากยาเสพติด ผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติดมีอาชีพสามารถเลี้ยง
ตนเองได้ ”

(พัฒนา แก้วกับทอง 2,2567)

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลบาโง๊ะได้จัดกิจกรรมต่างๆ เช่น การแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด ฝึกอบรบอาชีพ และโครงการให้ความรู้ด้านเพศศึกษา เพื่อแก้ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ โดยเน้นให้เยาวชนมีส่วนร่วม และสร้างกิจกรรมที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ในชุมชน

กระบวนการที่ 5 การร่วมปฏิบัติ หรือ การร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ

องค์การบริหารส่วนตำบลบาโง๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา ได้มีการร่วมปฏิบัติด้วยการจัดโครงการต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหา หลังจากการจัดกิจกรรมเสร็จจะมีการประเมินโครงการที่ได้จัดทำจากผู้เข้าร่วมกิจกรรม มีการตอบแบบสอบถามหน้างานในกรณีที่มีการจัดโครงการ 3 วัน จะประเมินในแต่ละวัน เพื่อมาสรุปถึงข้อบกพร่อง และการใช้วิธีการประเมินโดยการติดแบบสอบถาม และมีการประเมินในเว็บไซต์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบาโง๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา เพื่อเห็นถึงความสำเร็จในการจัดโครงการ โดยมีการสัมภาษณ์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบาโง๊ะ กับพนักงานธุรการชำนาญงาน

คำกล่าว

“องค์การบริหารส่วนตำบลบาโง๊ะจัดโครงการต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหา โดยหลังจากกิจกรรมเสร็จจะมีการประเมินจากผู้เข้าร่วม ผ่านแบบสอบถามทั้งหน้างานและเว็บไซต์ เพื่อสรุปข้อบกพร่องและประเมินความสำเร็จของโครงการ รวมถึงการสัมภาษณ์ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ข้อมูลที่ชัดเจนยิ่งขึ้น”

(นางสาวเมธาวี ทิพย์มณฑิร 2567)

“องค์การส่วนตำบลบาโง๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา มีการประเมินโครงการที่ได้จัดทำจากผู้เข้าร่วมกิจกรรม มีการตอบแบบสอบถามหน้างานในกรณีที่มีการจัดโครงการ 3 วัน ก็จะประเมินในแต่ละวัน แล้วมาสรุปว่ามีข้อบกพร่องตรงไหนบ้าง ใช้วิธีการประเมินโดยการติดแบบสอบถามและมีการประเมินในเว็บไซต์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบาโง๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา”

(พัฒนา แก้วกับทอง 2567)

สรุปจากการกระบวนการร่วมปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลบาโง๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา มีขั้นตอนการร่วมปฏิบัติโดยจัดโครงการต่างๆเพื่อแก้ปัญหา และหลังจากจัดทำโครงการเสร็จจะมีการประเมินโครงการนั้น เพื่อเห็นถึงความจริงและข้อบกพร่องในการจัดโครงการ

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชนในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา โดยมีกระบวนการมีส่วนร่วมทั้งหมด 5 ด้าน ประกอบด้วย 1.ค้นหาปัญหา 2.วิเคราะห์ปัญหา 3.การวางแผน 4.การพิจารณาตัดสินใจแก้ปัญหา 5.การร่วมปฏิบัติ หรือ การร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ ซึ่งทำให้ทราบถึงกลไกขององค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา ในการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน

จากการศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา ได้ศึกษาสภาพปัญหาเยาวชนในพื้นที่ตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 ปัญหาด้านสังคม และ ปัญหาเยาวชนด้านเศรษฐกิจ ซึ่งในด้านสังคมพบว่าเยาวชนมีปัญหาเสพติด ปัญหาครอบครัว และปัญหาการศึกษา ส่วนในด้านเศรษฐกิจ พบว่า เยาวชนมี ปัญหาเกี่ยวกับรายได้ และปัญหาการว่างงาน อีกทั้งผลการศึกษาได้ชี้ให้เห็นว่ากระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลาในการพัฒนาเยาวชนมีกระบวนการมีส่วนร่วม 5 ด้าน ประกอบด้วย กระบวนการที่ 1 ค้นหาปัญหา กระบวนการที่ 2 วิเคราะห์ปัญหา กระบวนการที่ 3 การวางแผน กระบวนการที่ 4 การพิจารณาตัดสินใจแก้ปัญหา กระบวนการที่ 5 การร่วมปฏิบัติ หรือ การร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของเยาวชนในพื้นที่ตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา และเพื่อศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาทำให้ทราบถึงกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชนในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา ทำให้รู้ถึงกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา และทำให้รู้ถึงสภาพปัญหาของเยาวชนในพื้นที่ ตำบลบาโร๊ะอำเภอยะหา จังหวัดยะลา

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของเยาวชนในพื้นที่ตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา ผู้วิจัยได้พบว่าสภาพปัญหาของเยาวชน ประกอบด้วยไปด้วย ด้านที่ 1) ปัญหาเยาวชนในด้านสังคม และด้านที่ 2) ปัญหาในด้านเศรษฐกิจ

ด้านที่ 1) ปัญหาเยาวชนด้านสังคมในพื้นที่ตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา ในด้านสังคมเป็นปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป ซึ่งเยาวชนในพื้นที่ส่วนใหญ่มักจะไว้วางใจเพื่อนมากกว่าคนในครอบครัวทำให้ถูกชักจูงไปไหนทางที่ไม่ดีและก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาครอบครัว ปัญหาขาดการศึกษา

ด้านที่ 2) ปัญหาเยาวชนด้านเศรษฐกิจ เกิดจากการที่เยาวชนเรียนจบมาไม่ตรงสายกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทำให้เกิดปัญหาการหางานหรือการว่างงานสูง บางคนจบมาไม่ตรงสายกับงานที่ตัวเองชอบ บางคนก็เกิดจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย ไม่สามารถส่งเสียลูกเรียนได้ จึงทำให้เยาวชนบางคนขาดโอกาสในการศึกษา และเด็กบางคนก็ต้องทำงานส่งเสียเลี้ยงดูคนในครอบครัว ทำให้ต้องออกไปทำงานต่างถิ่น ทำให้เกิดเป็นปัญหาต่างๆตามมา เช่น ปัญหาเกี่ยวกับรายได้ และ ปัญหาการว่างงาน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา โดยมีกระบวนการ 5 ด้าน ได้แก่ กระบวนการที่ 1 ค้นหาปัญหา กระบวนการที่ 2 วิเคราะห์ปัญหา กระบวนการที่ 3 การวางแผน กระบวนการที่ 4 การพิจารณาตัดสินใจแก้ปัญหา กระบวนการที่ 5 การร่วมปฏิบัติ หรือ การร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ

กระบวนการที่ 1 ค้นหาปัญหา การจัดเวทีประชาคม เพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชนในแต่ละหมู่บ้านเข้ามาเสนอปัญหาของตัวเอง โดยการแบ่งกลุ่มย่อยตามหมู่บ้านเพื่อให้สะดวกในการพูดคุยและแก้ไขปัญหาอย่างตรงจุด หลังจากรวบรวมปัญหา ทางองค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา จะประมวลผลและจัดลำดับความสำคัญเพื่อกำหนดกิจกรรมหรือโครงการให้เหมาะสมกับแต่ละพื้นที่ วิธีการนี้ไม่เพียงช่วยให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริงแต่ยังเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับผู้บริหารท้องถิ่น ทำให้การแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพมากขึ้น

กระบวนการที่ 2 วิเคราะห์ปัญหา องค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะมุ่งวิเคราะห์ปัญหาโดยจัดลำดับความสำคัญและสำรวจความต้องการของชุมชน เพื่อจัดโครงการที่สอดคล้องกับปัญหา โดยมีการประชุม 2-3 ครั้งต่อปี และประชุมกับเยาวชนทุกเดือนเพื่อรับฟังปัญหาและเสนอความคิดเห็นการบริหารงานเน้นให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยการจัดกิจกรรมช่วยให้เยาวชนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชุมชน เช่น ความต้องการพื้นที่ออกกำลังกาย โดยผู้นำท้องถิ่นรับฟังและสนองตอบต่อความต้องการของเยาวชน ทำให้เกิดการพัฒนาในชุมชนอย่างตรงจุดและมีประสิทธิภาพ

กระบวนการที่ 3 การวางแผน องค์การบริหารส่วนตำบลบาไร่เปิดโอกาสให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการคิดและเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน โดยนายกและปลัดได้วางแผนจัดกิจกรรมที่ตรงกับความต้องการของเยาวชนและสอดคล้องกับยุคสมัย ในการประชุม เยาวชนเป็นผู้เสนอความคิดเห็นหลัก เช่น การเลือกกีฬาและรูปแบบกิจกรรม ทำให้พวกเขามีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์กิจกรรมในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ.

กระบวนการที่ 4 การพิจารณาตัดสินใจแก้ปัญหา องค์การบริหารส่วนตำบลบาไร่ได้จัดกิจกรรมต่างๆ เช่น การแข่งขันกีฬาด้านยาเสพติด ฝึกอบรมอาชีพ และโครงการให้ความรู้ด้านเพศศึกษา เพื่อแก้ปัญหา ยาเสพติดในพื้นที่ โดยเน้นให้เยาวชนมีส่วนร่วม และสร้างกิจกรรมที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ในชุมชน

กระบวนการที่ 5 การร่วมปฏิบัติ หรือ การร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ กระบวนการร่วมปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลบาไร่ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา มีขั้นตอนการร่วมปฏิบัติโดยจัดโครงการต่างๆเพื่อแก้ปัญหา และหลังจากจัดทำโครงการเสร็จมีการประเมินโครงการนั้น เพื่อเห็นถึงความสำเร็จและข้อบกพร่องในการจัดโครงการ ซึ่งทำให้ทราบถึงกลไกขององค์การบริหารส่วนตำบลบาไร่ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา ในการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน

อภิปรายผล

จากการศึกษาแสดงให้เห็นถึงกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลบาไร่ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา พบว่าในการพัฒนาเยาวชนมีซึ่งได้มีกระบวนการมีส่วนร่วมทั้งหมด 5 ด้าน ประกอบด้วย กระบวนการที่ 1 ค้นหาปัญหา กระบวนการที่ 2 วิเคราะห์ปัญหา กระบวนการที่ 3 การวางแผนกระบวนการที่ 4 การพิจารณาตัดสินใจแก้ปัญหา กระบวนการที่ 5 การร่วมปฏิบัติ หรือ การร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับอคิน รพีพัฒน์ (2525) ได้แบ่งกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนออกเป็น 5 ระดับ คือ 1. ประชาชนมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและความต้องการของชุมชนตลอดจนเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาร่วมกับผู้ปฏิบัติงานในสนาม (Organizer) 2. ประชาชนมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์หาสาเหตุแห่งปัญหาและแนวทางต่าง ๆ ที่อาจนำมาใช้ในการแก้ปัญหา 3. ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาแนวทางและวิธีการที่จะใช้ในการแก้ปัญหาและวางแผนเพื่อแก้ปัญหา ร่วมกันกับผู้ปฏิบัติงานสนาม 4. ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนเพื่อแก้ปัญหา 5. ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามผลการปฏิบัติงานร่วมกับผู้ปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์(เชิงไปใช้ประโยชน์)

1.สามารถนำไปใช้ในการสร้างความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของเยาวชนในสังคม ผ่านสื่อและกิจกรรมต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการสนับสนุนจากชุมชน

2.สามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสร้างหรือปรับปรุงนโยบายที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชนในกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อสังคม เพื่อให้เยาวชนมีบทบาทในการพัฒนาชุมชนของตน

ข้อเสนอวิจัยสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การสร้างเครือข่ายเยาวชนที่สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์กันได้อย่าง
สม่ำเสมอเพื่อช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งของเยาวชนและชุมชน ความสามารถในการพัฒนา ของ
กลุ่มเยาวชนและชุมชน

2. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชน เพื่อกระตุ้นให้เยาวชนเข้าไปมีส่วนร่วมในโครงการ
เปลี่ยนแปลงและกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาชุมชน

บรรณานุกรม

- เกศณี ปายะนันท์. (2537) บทบาทของผู้นำในชุมชน. สำนักพิมพ์การศึกษา
กรมการพัฒนาชุมชนและสำนักงานคณะกรรมการเยาวชนแห่งชาติ. ความหมายของเยาวชน. กรมการ
พัฒนาชุมชนและสำนักงานคณะกรรมการเยาวชนแห่งชาติ, 2541.
- กานต์มณี ไวยครุ. (2561) การมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน ชุมชนบ้านโนนจิก ตำบลพัฒนานคร
อำเภอพัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรม
ราชูปถัมภ์
- อคิน รพีพัฒน์. (2547). การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนา, กรุงเทพมหานคร ศูนย์การศึกษา
นโยบายสาธารณสุข
- จิตตา รัตน์ศิริ. (2565). รายงานการวิจัยพัฒนาศักยภาพเยาวชนในพื้นที่ภาคใต้. สำนักงานการศึกษา
แห่งชาติ.
- เจริญวงศ์ศักดิ์. (2550). การเสริมสร้างภาวะผู้นำในเยาวชน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งหนึ่ง.
- เชษฐภรณ์ ธิลาศรีศิริ. (2555). ชื่อหนังสือหรือบทความ กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งหนึ่ง.
- ดวงพร, ช. (2558). บทความเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเยาวชนในสังคมออนไลน์. สำนักพิมพ์หรือแหล่ง
ที่เผยแพร่ (หากมี).
- ธนจิรา พวงผกา. (2559). *ชื่อหนังสือหรือบทความ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งหนึ่ง.
- (ป.อ.ปยุตโต). (2556). พุทธธรรม ฉบับปรับปรุงและขยายความ. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร: โรง
พิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- ประพันธ์พงศ์ ชินพงษ์ การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิจัย, 2551.
- พระพรหมบัณฑิต (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). (2546). พุทธธรรมเพื่อการพัฒนาชีวิตและสังคม
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550. (2550). กรุงเทพมหานคร: ราชกิจจานุเบกษา.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. ราชบัณฑิตยสถาน, 2525.

มงคล จันทรส่อง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมองค์กร (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิจัย, 2544)

ยงยุทธ, เกียรติศักดิ์ (2544) ศิลปะการเป็นผู้นำในองค์กร. สำนักพิมพ์การศึกษา

วัฒนา ศุภศิริ (2566). "การมีส่วนร่วมของเยาวชนในการพัฒนาชุมชน". เว็บไซต์การศึกษาไทย.

วนิดา พิพัฒน์วัฒนกุล (2551) ภาวะผู้นำและการพัฒนาองค์กร. สำนักพิมพ์แห่งหนึ่ง

วรรณ วลัยวานิช. (2549). รูปแบบของการมีส่วนร่วมของบุคคล. สำนักพิมพ์วิจัย.

ศิริชัย กาญจนวาสี(2547). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในองค์กร. สำนักพิมพ์องค์กร.

สุชาติ นาคบางไทร (2564). "กลยุทธ์การพัฒนาเยาวชนในชุมชน". เอกสารการประชุมเรื่อง การพัฒนาที่ยั่งยืนของเยาวชน, 15-16 มิถุนายน 2564, กรุงเทพฯ.

สิริพันธุ์ อมรพันธุ์บดีกุล (2544) ปัจจัยภายในตัวเยาวชนและการพัฒนาตนเอง. สำนักพิมพ์วิชาการ

อารีย์ ธรรมทวีวัฒน์ (2566). "การศึกษาและพัฒนาเยาวชนในพื้นที่เสี่ยง". วารสารการศึกษาไทย, 12(3), 45-67.

อังคณา บุญสิทธิ์. (2559). *ชื่อหนังสือหรือบทความ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งหนึ่ง.

บุคลากรกรม

- นายอัปตุลรอชี ทาเนาะ (ผู้ให้สัมภาษณ์), อารยา เจ๊ะโวะ (ผู้สัมภาษณ์) องค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2567
- นางสาวเมธาวี ทิพย์มณีเชียร (ผู้ให้สัมภาษณ์), ซูรียานา หะรง (ผู้สัมภาษณ์) องค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2567
- นางสาวพัฒนา แก้วกับทอง (ผู้ให้สัมภาษณ์), อาনীตา ตาวัน (ผู้สัมภาษณ์) องค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2567
- นายเกษม สตาปอ (ผู้ให้สัมภาษณ์), ซูรียานา หะรง (ผู้สัมภาษณ์) องค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2567
- นายมะรุดีง เจ๊ะแหวดอเลาะ (ผู้ให้สัมภาษณ์), อาনীตา ตาวัน (ผู้สัมภาษณ์) ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 6 อำเภอยะหา จังหวัดยะลา สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2567
- นายฮายิ ตะเย๊ะ (ผู้ให้สัมภาษณ์), อารยา เจ๊ะโวะ (ผู้สัมภาษณ์) ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 6 อำเภอยะหา จังหวัดยะลา สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2567
- นายอิรฟาน กามาจิง (ผู้ให้สัมภาษณ์), อารยา เจ๊ะโวะ (ผู้สัมภาษณ์) ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 6 อำเภอยะหา จังหวัดยะลา สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2567
- นายฟาติล เจ๊ะแหวดอเลาะ (ผู้ให้สัมภาษณ์), อารยา เจ๊ะโวะ (ผู้สัมภาษณ์) ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 6 อำเภอยะหา จังหวัดยะลา สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2567

หัวข้อพิเศษ กระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบล
บาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา

คำชี้แจง

- 1.แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ เป็นเครื่องมือเพื่อนำไปใช้ศึกษา
1.เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของเยาวชนในพื้นที่ ตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา
2.เพื่อศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบล
บาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา

- 2.แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ มีทั้งหมด 3 ส่วน ประกอบด้วย
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ส่วนที่
ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนที่
ส่วนที่ 3 ประเด็นคำถามตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา

ส่วนที่1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการสัมภาษณ์

ชื่อหัวข้อพิเศษ.....
สัมภาษณ์เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
สถานที่สัมภาษณ์.....
เริ่มสัมภาษณ์เวลา.....จนถึงเวลา.....
ผู้สัมภาษณ์ชื่อ.....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....ตำแหน่ง/อาชีพ.....
ประสบการณ์ในการทำงาน..... เพศ.....อายุ.....
การศึกษา..... ประสบการณ์ในการทำงาน.....

เพื่อศึกษาสภาพของปัญหาเยาวชนในพื้นที่ตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา

3.1 ปัญหาด้านสังคม

3.1.1 ปัญหาของเยาวชนในด้านสังคมในพื้นที่ ตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา มี
อะไรบ้าง

- สาเหตุของปัญหาเกิดจากอะไร
- ผลกระทบที่เกิดขึ้น
- แนวทางการแก้ปัญหา

3.2 ปัญหาด้านการเมือง

3.2.1 เยาวชนในพื้นที่ตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา มีส่วนร่วมในกิจกรรมทาง
การเมืองหรือไม่อย่างไร

- เยาวชนมีอิทธิพลทางการเมืองหรือไม่ อย่างไร
- เยาวชนในพื้นที่มีปัญหาคอร์รัปชันหรือไม่ อย่างไร

- เยาวชนในพื้นที่ที่มีความขัดแย้งเกี่ยวกับการเมืองหรือไม่ อย่างไร

3.3 ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

- ปัญหาของเยาวชนในด้านเศรษฐกิจในพื้นที่ตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา มีอะไรบ้าง และควรมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้อย่างไร

- สาเหตุของปัญหาเกิดจากอะไร
- ผลกระทบที่เกิดขึ้น
- แนวทางในการแก้ปัญหา

เพื่อศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชน กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา

1.อบต มีกระบวนการอย่างไรที่จะพัฒนาเยาวชนในพื้นที่ ตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา

1.1 ค้นหาปัญหา

- หน่วยงานมีวิธีการค้นหาปัญหาอย่างไร มีการแยกแยะปัญหาหรือไม่ อย่างไร สาเหตุของปัญหาเกิดจากอะไร ผลกระทบและแนวทางในการแก้ปัญหา

- อบต เปิดโอกาสให้เยาวชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาเหล่านั้นหรือไม่ อย่างไร

1.2 วิเคราะห์ปัญหา

- อบต มีการวิเคราะห์ปัญหาอย่างไร
- มีการประชุมวางแผนร่วมกันไหม
- มีการประชุมกี่ครั้ง / มีวาระการประชุมที่ชัดเจนไหม
- ใครบ้างที่เข้าร่วมประชุม

1.3 การวางแผน

- อบต มีการวางแผนอย่างไรในการพัฒนาเยาวชน
- อบต มีแผนกิจกรรมที่เกี่ยวกับเยาวชน มีกี่โครงการ/มีโครงการอะไรบ้าง

1.4 การตัดสินใจแก้ไขปัญหา

- อบตมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาเหล่านั้นอย่างไร
- มีโครงการอะไรบ้างที่เพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านั้น มีผู้เข้าร่วมกี่คน โครงการได้ประสบความสำเร็จหรือไม่

1.5 การร่วมปฏิบัติ

- อบต มีการติดตามแผนอย่างไร
- เยาวชนมีการคัดค้านต่อกิจกรรมที่จัดขึ้นหรือไม่
- อบต ได้เปิดโอกาสให้เยาวชนได้ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ในกิจกรรมต่างๆหรือไม่ อย่างไร
- อบต เปิดโอกาสให้เยาวชน เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆหรือไม่ อย่างไรและมีกิจกรรม

อะไรบ้าง

- อบต เปิดโอกาสให้เยาวชนได้เข้าร่วมประชุม แสดงความคิดเห็น ปรีกษา และวางแผนในการทำ กิจกรรมหรือไม่

ภาคผนวก ข.
ภาพประกอบการลงพื้นที่เก็บข้อมูล

ภาพที่ ข. 1 สัมภาษณ์ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา

ภาพที่ ข. 2 สัมภาษณ์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา

ภาพที่ ข. 3 สัมภาษณ์ เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน ตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา

ภาพที่ ข. 4 สัมภาษณ์ ผู้ใหญ่บ้าน ตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา

ภาพที่ ข. 5 สัมภาษณ์ แกนนำและกลุ่มเยาวชน ตำบลบาโร๊ะ อำเภอยะหา จังหวัดยะลา

ประวัติผู้ทำวิจัย

ชื่อ-นามสกุล : นางสาวอารยา เจ๊ะโวะ
วัน เดือน ปีเกิด : 24 พฤศจิกายน 2542
ที่อยู่ปัจจุบัน : 130/1 หมู่ที่ 7 ตำบลบालะ อำเภอกาบัง จังหวัดยะลา
โทรศัพท์ : 0630548840
Email Address : 406422009@yru.ac.th
ประวัติการศึกษาโดยย่อ 2557 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านคลองน้ำใส ตำบลบาละ อำเภอกาบัง จังหวัดยะลา
2561 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกาบังพิทยาคม ตำบลกาบัง อำเภอกาบัง จังหวัดยะลา
ปัจจุบัน กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาการปกครองและกฎหมายมหาชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

ประวัติผู้ทำวิจัย

ชื่อ-นามสกุล : นางสาวอานีตา ตาวัน
วัน เดือน ปีเกิด : 28 ตุลาคม 2545
ที่อยู่ปัจจุบัน : 52/5 หมู่ที่4 ตำบลบ้านนอก อำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี
โทรศัพท์ : 0650648535
Email Address : 406422044@yru.ac.th
ประวัติการศึกษาโดยย่อ 2557 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านท่าข้าม ตำบลท่าข้าม อำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี
2561 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนท่าข้ามวิทยาคาร ตำบลท่าข้าม อำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี
ปัจจุบัน กำลังศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาการปกครองและ กฎหมายมหาชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

ประวัติผู้ทำวิจัย

ชื่อ-นามสกุล : นางสาวชูรียานา หารง

วัน เดือน ปีเกิด : 1 ธันวาคม 2544

ที่อยู่ปัจจุบัน : 48/6 หมู่ที่2 ตำบลเกาะรอก อำเภอราษีไศล จังหวัดยะลา

โทรศัพท์ : 0817623907

Email Address : 406422104@yru.ac.th

ประวัติการศึกษาโดยย่อ 2557 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนลาลอวิทยา ตำบลละหาร อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

2561 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนลาลอวิทยา ตำบลละหารอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

ปัจจุบัน กำลังศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาการปกครองและกฎหมายมหาชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา